

REGISTER B. NO. 156

શ્રી

પુ. ૧૯ સુ.

સં. ૧૯૫૮

અંક ૩ નો

જૈનધર્મ પ્રકાશ

જ્યેષ્ઠ

ઉપજાતિ.

ધાર્યઃ પ્રવોધો હૃદિ પુણ્યદાનં, શીલં સદાંગીકરણીયમેવ ।

તપ્યં તપો ભાવનયૈવ કાર્યા, જિનેન્દ્રપૂજા ગુરુભક્તિરુચમઃ ॥

પ્રગટ કર્તા.

શ્રી જૈનધર્મ પ્રસારક સમા.

ભાવનગર

અનુક્રમાંક

૧	નિઃસાર આ સંસાર કેવળ ત્યાજ્ય દુઃખાગાર છે.	૪૯
૨	તત્ત્વજ્ઞાન ઇતિહાસ અને ઉત્કર્ષના સંબંધમાં જૈનધર્મે કરેલો વધારો.	૫૦
૩	શ્રી ગાધરાના એક શ્રાવક ઉપર પત્ન્યાસજી શ્રી ગંલી-રવિજયજીએ લખેલ પત્ર.	૫૫
૪	બીજી જૈન કનકેન્સ.	૫૮
૫	બનારસ જૈન પાઠશાળા.	૫૯
૭	પ્રશ્નોત્તર.	૬૧
૮	ધ્યાન વિષય.	૬૭
૯	વર્તમાન સમાચાર.	૭૧

અમદાવાદ.

“એન્ડ્રો વર્નાક્યુલર પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ”માં

નથુભાઈ રતનચંદ મારફતીયાએ છાપ્યું

વીર સંવત ૨૪૨૯ શકે ૧૮૨૫ સને ૧૯૦૩

વાર્ષિક મૂલ્ય રૂ. ૩૧)

પોસ્ટેજ ચાર આના.

ચોપાનીયું રખડતું મુઢી આશાતના કરવી નહીં.

વિશેષ સમાચાર.

અમારી તરફથી આ ત્રીજે અંક બહાર પડ્યો છે. ચોથા અંક પણ થોડા વખતમાં બહાર પડશે.

સભાની ઓફીસમાં વેચવાની છુકો ઘણી ખરી આવી ગઈ છે. પરદેશી ગ્રાહકોએ જૈનધર્મ સંબંધી છુકો ખીજેથી નહીં મંગાવતાં અહીંથીજ મંગાવવી.

સાધુ સાધ્વીને પણ જે છુક જોઈએ તે ખુશીથી મંગાવવી પ્રથમ પ્રમાણેજ ભેટ તરીકે મોકલવાનું શરૂ રાખેલું છે.

સભા તરફથી ચાલતી જૈન સંસ્કૃત પાઠશાળા અને સભાની અમુક મદદથી ચાલતી જૈન કન્યાશાળા જેમની તેમ ઋણજ ચાલતી રાખવામાં આવેલ છે તેનું કામ પણ સારા પાયાપર ચાલે છે.

લાઘજેરીમાં પણ ધર્મ સંબંધી, નીતિ સંબંધી અને સંસ્કૃત છુકોની ભરતી કરવામાં આવી છે. તો સભાસભ્યોએ તેમજ લાઘજેરીના મેમ્બરોએ તેનો લાભ લેવો.

બહાર ગામના એજન્ટોએ, ચોપાનીઆના ગ્રાહકોએ તેમજ છુકોના મંગાવનારાઓએ પોતાની પાસેનું લેણું સત્વર મોકલવાનું ધ્યાનમાં રાખવું. આ બાબતમાં પ્રમાદ કરનારને મારે વધારે લખવું ચોગ્ય લાગતું નથી.

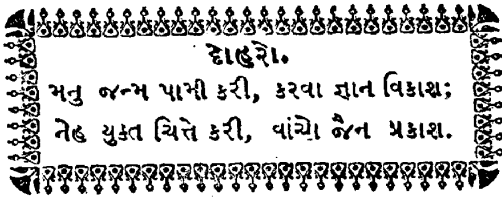
ભેટ સંબંધી સૂચના.

ગયા વરસની ભેટ હવે પછી પાછલું લવાજમ મોકલનારને મળી શકશે નહીં પરંતુ ચાલતા વર્ષના લવાજમ સાથે મોકલશે તો હજી પાછી ભેટ આપશું નવા વર્ષની ભેટના ઇચ્છકે પણ તરતમાં લવાજમ મોકલવાનું લક્ષમાં લેવું.

તત્ત્રી,

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

પુસ્તક ૧૯ મું. શાકે ૧૮૨૫. જ્યેષ્ઠ. સંવત ૧૯૫૯. અંક ૩ જો.

“નિઃસાર આ સંસાર કેવલ ત્યાજ્ય દુઃખાગાર છે.”

(હરિગીત.)

આયુષ્ય અસ્થિર અદ્ય તેમાં ત્રાસ અતિ અભ્યાસનો,
વળતી કમાવામાંય પણ કંઈ પાર નથી કંઠસનો;
ધન પ્રાપ્ત કરીને રક્ષાવું, તેમાંય કષ્ટ અપાર છે,
નિઃસાર આ સંસાર કેવળ ત્યાજ્ય દુઃખાગાર છે. ૧
પરપ્યાતણી ખીડા પરમ તેમાં મળી જો પાપણી,
તો રાહુએ બાહુ ગ્રહો ન રમે હૃદયની તાપણી;
સારી મળે તે ના જિવે શો દેહનો નિર્ધાર છે ?
નિઃસાર આ સંસાર કેવળ ત્યાજ્ય દુઃખાગાર છે. ૨
કંઈ સંતતિ ન થયાતણા ઉદ્દેગમાં અથડાય છે;
કંઈ પેટ કપુત પ્રજા પડી તે કષ્ટમાં કષ્ટાય છે,
લાયક મનુષ્યો કંઈક તે લેણા થકી લાચાર છે,
નિઃસાર આ સંસાર કેવળ ત્યાજ્ય દુઃખાગાર છે. ૩
આધિવનુ^૧ મન સર્વદા બ્યાધિવનુ^૨ તન જો હશે,
ધન તે ઉપાધિ વિનાનું તો તો સર્વ જન તારાં થશે;

૧ આધિ વિનાનું. ૨ બ્યાધિ વિનાનું.

૫૦

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

નિઃસ્વાર્થ ન લાલિશ હેતુ તુજપર કોષ્ઠતુંય લગાર છે,
 નિઃસાર આ સંસાર કેવળ ત્યાજ્ય દુઃખાગાર છે. ૪
 બહાલા કહી વળગી રહી અળગી ધડીય થતી નથી,
 આ એવી તુજ પરણેત* તે પણ સ્વાર્થ-લેશ સતી નથી;
 ભૂષણ ન આપીશ-કાઠ દૂષણ-(જો) વળતિ કેવો પ્યાર છે?
 નિઃસાર આ સંસાર કેવળ ત્યાજ્ય દુઃખાગાર છે. ૫
 એમાં મન્યા રેંનાર તે છાત્રાં^૧ છતી આંખે છટે,
 મૃગ તૃષ્ણુકાને માની જળ-હરવા તૃષા તે આથડે;
 સમજ્યા છતાં સપડાય એથી અન્ય કોણ ગમાર છે?
 નિઃસાર આ સંસાર કેવળ ત્યાજ્ય દુઃખાગાર છે. ૬
 શો મોહ એનો રખવો કે દ્રોહ શો એનો વળી,
 જગદીશની ઇચ્છી કૃપા કરવિ યત્ન જાય નહીં કળી;
 તો તો મળે સુખ-નિકર^૨ ભયનાં નિકરતો^૩ શું સુગાર છે
 નિઃસાર આ સંસાર કેવળ ત્યાજ્ય દુઃખાગાર છે. ૭
 સંપત્તિ સંતપિ સુંદરી સ્નેહી સહોદરને વિષે,
 સુવચાર યાર લગર કરિ તું કહે મને સુખ ક્યાં દિસે?
 એ સર્વની વૃદ્ધિ ઉપધીમાજ પાનાયર છે,
 નિઃસાર આ સંસાર કેવળ ત્યાજ્ય દુઃખાગાર છે. ૮

કેળવણી.

તત્ત્વજ્ઞાન इतिहास અને उत्कर्षना संबंधમાં જૈનધર્મે કરેલો વધારો.

ગાંધી. વીરચંદ સઘવજીએ લ'ડનમાં કરેલું લાપણ.

(અનુસંધાન પૃષ્ઠ ૨૨ થી)

હવે જગત માત્રનાં એ ભાગ થઈ શકે. જીવ અને અજીવ. જીવનાં એ
 બેદ. મુક્ત તે અમુક્ત. એવી એક તિલ્લમાત્ર પણ જગ્યા નહીં બતાવી શકાય

* સ્ત્રી. ૧ ફાતરા. ૨ નહીંતો. ૩ સમૃદ્ધ.

તત્ત્વજ્ઞાન સંબંધમાં જૈનધર્મે કરેલો વધારો.

૫૧

કે જ્યાં અસંખ્ય સૂક્ષ્મજીવો નહીં હોય. સૂક્ષ્મદર્શક યંત્રથી જોઈ શકાય એવા જીવોના કરતાં પણ અનંતગણા બારીક જીવો છે એમ જૈનશાસ્ત્ર કહે છે. શસ્ત્રથી છેદ્યાં છેદાય નહીં અને અગ્નિથી બાળ્યા બળે નહીં એવા સૂક્ષ્મજીવો જગતમાં છે. તેઓની ચૈતન્યાત્મક શક્તિ અસપાસના સંજ્ઞેગો સાથે સંબંધ ધરાવે છે. જમીનમાંથી તરત નીકળેલા માટી અને પથ્થરમાં જીવન હોય છે. અનેક જીવોનું સ્થાન હોવા ઉપરાંત પાણી પોતેજ અનેક સૂક્ષ્મ જીવોનો સમૂહ છે. વાયુ, અગ્નિ અને ત્રિજળી સુદ્ધાંતમાં ચૈતન્ય છે. સત્યતાએ તો માટી, પથ્થર, પાણી વિગેરે સ્થૂળ દ્રવ્યો પોતેજ અનેક જીવોના સમૂહ છે. સૂકાયેલી માટી, પથ્થર તથા ઉકાળેલું પાણી તે તદ્દન જડદ્રવ્યો છે. તેમ શાક ફળ ફૂલમાં પણ જીવ છે. પણ જ્યારે તેઓ સૂકાઈ જાય કે તેને રાંધવામાં આવે ત્યારે તેમાં ખીંચફલ ચૈતન્ય રહેતું નથી. ઝીંડી જીવાત, કીડાઓ, માછલીઓ, પક્ષીઓ, પશુઓ અને મનુષ્યો તે પણ જીવન યુક્ત છે. નક્ષત્ર અને ગ્રહોમાં પણ અનેક જીવો રહેલા છે. ચૈતન્ય તે કાંઈ જીવોના જીવનતત્ત્વથી ભિન્ન અને વિશિષ્ટ એવો કોઈ મૂર્ત પદાર્થ નથી. પણ ચૈતન્ય તો એક પ્રાણીઓના જુદા જુદા વર્તનનું અવલોકન કરવાથી જાણવામાં આવેલો સામાન્ય ધર્મ છે. એક પ્રાણીના વાસ્તવિક સંવર્ધનનો ક્રમ તે ખીંજના કરતાં જુદો હોવાથી જૈનશાસ્ત્રકારોએ જીવોના જુદા જુદા વર્ગ પાડેલા છે. તેમાં બહુ સાદો વિભાગ તે જીવોએ નેટલી ઈંદ્રીયો વિકાસેલો છે તેટલી ઈંદ્રીઓની સંખ્યા ઉપર રચેલો છે.

પ્રાણી વર્ગ ઉપરાંત ખીંજે વર્ગ અજીવ દ્રવ્યોનો છે તે આ પ્રમાણે-પુદ્ગળ, ધર્માસ્તિકાય, અધર્માસ્તિકાય, આકાશાસ્તિકાય ને કાળ તેમાં આકાશાસ્તિકાય ધર્માસ્તિકાય ને અધર્માસ્તિકાયને જૈનમત પ્રમાણે સ્થૂલ દ્રવ્ય (પુદ્ગળ) ગણવામાં આવતા નથી. પુદ્ગળમાં ફેટલાએક ગુણો અને સંબંધો છે કે જે આકાશાસ્તિકાય, ધર્માસ્તિકાય ને અધર્માસ્તિકાયમાં નથી. કાળની પણ (લાક્ષણિક અર્થમાં) દ્રવ્ય તરીકે ગણના કરવામાં આવી છે. ચૈતન્ય એ ચૈતન્ય દ્રવ્યોની સતત ઉદ્વેગિતાનો સામાન્ય ધર્મ જેનાથી જાણવામાં આવે તેનું નામ કાળ.

હવે દરેક જીવ સૂક્ષ્મ વા બાહર, કર્મરૂપી શક્તિઓનું મધ્ય બિંદુ છે. કર્મ શબ્દનો અર્થ વેદમાં દેવો અને પિતૃઓને અર્થે યજ્ઞાદિક કરવા અને બાળિદાન આપવા એવો છે. સમય જતાં કર્મનો અર્થ ફરજ, સારા

૫૨

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

નરસા કૃત્યો એવો થયો, પણ જૈનશાસ્ત્રકારોએ જેવો કર્મ શબ્દનો અર્થ સંપૂર્ણ રીતે દર્શાવ્યો છે તેવો કોઇએ દર્શાવેલો નથી. કર્મ તે દેહધારી જીવે ઉત્પન્ન કરેલી જે શક્તિ કે તે જીવને સંસારમાં પરિભ્રમણ કરાવે છે ટુંકામાં દેહધારી જીવનો આવો સાંસારિક બાંધો તે કર્મ. આ પ્રમાણે કર્મ શબ્દના અર્થમાંથી યજ્ઞદિક ક્રિયા સંબંધી વિચારને સંપૂર્ણ રીતે બાતલ કરવામાં આવે છે; જે કર્મો જીવને નીચી ગતિએ રાખે છે તેને પાપ કહે છે અને જે તેને ઉર્ધ્વ ગતિમાં લઇ જાય છે તેને પુણ્ય કહે છે જૈન ધર્મશાસ્ત્ર કર્મનું વિસ્તાર પૂર્વક આખ્યાન કરે છે; અને કર્મોને આત્મા પોતાની તરફ કેવી રીતે આકર્ષે છે (આક્રેષ્ઠ) કર્મો આત્માની સાથે કેવી રીતે એકરૂપ થઇ જાય છે (અંશ) કર્મોનો કેવી રીતે રોધ થઇ શકે છે (સંવર) અને તે કર્મોને સમજા બપાવી (નિર્જરા) આત્મા કેવી રીતે 'મોક્ષ' પામે છે તે સર્વ બાબતનું સારી રીતે સ્પષ્ટીકરણ કરે છે. જૈનધર્મશાસ્ત્રના અસાધારણ એના કર્મ સંબંધી આખ્યાનમાં જુના જુના અનેક વિષયોનો સમાવેશ કરેલો છે. જેનાકે સંવેદન (પ્રસન્ન જ્ઞાન), અતુભવ, ચેતના, સુખ દુઃખ, આત્મગુણ, દૌરાત્મ્ય વિગેરે જીવ સંબંધી સર્વ બાબતો. અન્ય ધર્મ નાં કોઇપણ શાસ્ત્રમાં જીવ વિચાર સંબંધી વિસ્તાર પૂર્વક આખ્યાન કરેલું નથી કે જેનું જૈનશાસ્ત્રમાં કરેલું છે. અન્યશાસ્ત્રોની જેમ જૈન પણ પુનર્જન્મ છે એવું શિખવે છે. અને પુનર્જન્મ, પરિપક્વ થઇને મૃત્યુ પછી તરતજ ફળ આપનારા એવા કર્મોની પ્રતિ ઉપર આધાર રાખે છે.

મારા આખ્યાન ઉપરથી સૌ કોઇને એમ દેખાયું હશે કે જૈનોનો મનોરથ શારીરિક, માનસિક અને અધ્યાત્મિક પરિપૂર્ણતા પ્રાપ્ત કરવાનો છે. અને અંતે પરમાત્મપદ પ્રાપ્ત કરવાનો છે. આ અક્ષત આધ્યાત્મિક વ્યક્તિ ભાવ કદિ અદૃશ્ય થતો નથી, લય પામતો નથી, પરમાત્મામાં મળી જતો નથી, અચેતનાવાળો નથી, પણ તે શાશ્વત છે, અને સંપૂર્ણ જ્ઞાન તથા અતુષ્ટમ સદ્વૃત્તિમય છે. દરેક આત્માનો આવો શ્રેષ્ઠ ઉદ્દેશ હોવાથી, જૈનો જીવ રક્ષાના માર્ગને બહુ માન આપે છે. વિશ્વ મનુષ્યનાજ અર્થે નથી પણ તે પ્રાણીઓની ઉત્તરોત્તર વૃદ્ધિને અર્થે એક શાળા રૂપ છે. અહિંસા તે પરમ ધર્મ છે એમ જૈનો માને છે અને તેઓની નિલ કર્મ પ્રમુખ સર્વ ક્રિયાઓ, તેઓની દેવચરની ઉપાસના, તેઓના રીત રીવાજ વિગેરે સર્વેનો મૂળ ઉપદ્રવ તે અહિંસા છે. તેજ અહિંસાના નિયમ ઉપર જૈનોએ મોટા નાના અનેક શહેરોમાં ખોડાં

તત્વજ્ઞાન સંબંધમાં જૈનધર્મ કરેલો વધારો.

૫૩

ઢારોને માટે ધર્મશાળાઓ બાંધી છે. આ અહિંસા ધર્મના ઉપદેશથીજ આ ઠાણેથી કરતાં પ્રાણીએ ના બગિદનો ખીચકુચ બંધ પડ્યા છે.

સાહિત્યના વિષયમાં જૈનોએ ઉત્તમપદ ભોગવ્યું છે. જૈન વિદ્વાનોએ આચાર વ્યવહાર ઉપરાંત તત્ત્વજ્ઞાન, તર્ક, વ્યાકરણ, પિંગળ, ગણિત, કોષ, ગાયન, ઇતિહાસ, જન્મચરિત અને ખગોળ વિદ્યા વિગેરે ઉપર મોટા મોટા પુસ્તકો લખ્યા છે. **ભદ્રબાહુસૂરી**એ જૈનના આવશ્યકાદિ દશ સૂત્રો ઉપર નિર્ણયિત લખેલી છે તથા ખગોળ વિદ્યાનું એક પુસ્તક લખ્યું છે. **દેવધિગણિ** જે મહાવીર પછી ૯૮૦ વર્ષ થયા છે તેમણે જ્યારે જોયું કે, સિદ્ધાંતોને નાશ થતો જાય છે ત્યારે તેમણે તે સિદ્ધાંતોને પુસ્તકારૂઢ કર્યા. ત્યાં સુધી તો સિદ્ધાંતો મોઢે હતા પણ પુસ્તકરૂપે નહોતાં. **સિદ્ધસેન** દિવાકરે રાજા વિક્રમાદિત્યને જૈન કર્યો અને તેમણે કેટલાએક તત્ત્વજ્ઞાનના ગ્રંથો લખ્યા છે. **હરિભદ્રસૂરિ** મૂળ બ્રાહ્મણ હતા તેમણે જૈન દીક્ષા લીધી હતી અને જુદા જુદા વિષયો ઉપર ૧૪૪૪ ગ્રંથો (પ્રકરણો) લખ્યા છે. **મહાયગિરિને અલયદેવસૂરિ** પણ પ્રખ્યાત ગ્રંથકારો થઇ ગયા છે. **દેવેન્દ્રસૂરિ**એ કર્મ ગ્રંથ રચ્યા છે. **ધર્મસાગર** ઉપાધ્યાયે જુદા જુદા પંથોના ઇતિહાસ લખ્યો છે. **હેમાચાર્ય** કે જેમણે ગુજરાતના રાજા કુમારપાળને જૈન કર્યો તેમણે સાઝનણ કોડ શ્લોક પ્રમાણુ ગ્રંથો લખ્યા છે તાર પછી **યશોચરિત્ર**યે લખ્યા ગ્રંથો લખ્યા છે. છેવટે **મુનિ આત્મારામજી** જે ચાર વર્ષ અગાઉજ કાળ ધર્મ પામ્યા છે તેમણે લોક પ્રિય લેખન પદ્ધતિએ કેટલાક ગ્રંથો રચ્યા છે કે જેથી જૈન ધર્મના તત્ત્વો સામાન્ય લોકોના હૃદયમાં પણ વસ્યા છે.

પોતાના સમયમાં જે જે બનાવો બનતા તેની બરાબર નોંધ લેવાનું માન જૈનોનેજ ઘટે છે. અન્ય આર્યોના જુના પુસ્તકોમાં આ બાબત તમે ભાગ્યેજ જોશો. બ્યારથી પુસ્તકો લખાતા શરૂ થયા ત્યારથી જૈન ગ્રંથકારોને વીકાકારો પોતાના પુસ્તકને અંતે પોતાના ગુરુઓના નામ તથા તેમના કરેલા કૃત્યો વિષે લખતા આવ્યા છે. જૈન પદ્ધતિની જેમાં આચાર્યો કે ઉપાધ્યાયોના નામો લખેલા હોય છે, સાથે તેઓના ચરિત્રોના ટુંકા હેવાલ અને તે તે કાળના મુખ્ય બનાવોનો નોંધ આપેલી હોય છે, તે પદ્ધતિનો અભ્યાસ જર્મન પડિતો ખુબ ધ્યાન દઇતે કરે છે; અને લંડનના ગ્રેફિસર બેન્ડોલ, જેકોબી, કલાટ, જુલર અને સ્ટ્રોસબર્ગે યુનીવર્સિટીના મારો મિત્ર ગ્રેફિસર લ્યુમાને આ પદ્ધતિઓની મદદથી જૈન ઇતિહાસની ઘણી બાબતો નો નિર્ણય કર્યો છે.

૫૪

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

જૈનોના પવિત્ર પુસ્તક ભંડારોની સ્થાપના, શ્રાવકોને અભ્યાસની સર-
લતા કરી દેવા માટે જૈન ઇતિહાસના જુદા જુદા સમયે કરવામાં આવી છે.
તે ભંડારોમાં હજારો પુસ્તકો ભરેલાં છે. જેમાંના કેટલાક ભંડારો તો જૈ-
નોએ જીભજોને દરિગોચર પણ થવા દીધા નથી. એવા ભયથી કે યુરો-
પીયન વિદ્વાનો પણ મુસલમાનોની જેમ પવિત્ર વસ્તુઓનો નાશ કરશે. પા-
ટણ, ખંભાત અને જેસલમીરના ભંડારો દુનિયામાં પ્રખ્યાત છે. તે ભંડારો
માંના કેટલાક પુસ્તકોની ટીપ પ્રાદેસર જુલર, કીલહોન અને ભંડારકરે
કરી છે. તે સમય હજુ દૂર લાગે છે કે જ્યારે યુરોપના વિદ્વાનોને આ પુ-
સ્તકોમાં રહેલા તત્ત્વ રહસ્યમાં રસ લાગશે. ચાર સૂત્રો, ઇશ્વર તરજુમો
પ્રેક્ષિતર જેકોબીએ કર્યો છે. જીભ કેટલાએક સૂત્ર ભાગનો તરજુમો જીભ
વિદ્વાનોએ કરેલો છે. ટીકા અને જુજરાની બાળાવમોષ સાથે ઘણા સૂત્રો મુર્શિ-
દાબાદના રાયધનપતિસિંહ બહાદુરે છપાવ્યાં છે. કેટલાએક-સૂત્રો પછી લખા
યેલાં પુસ્તકો બીમાસહ માણેકે (મુબરના પ્રખ્યાત ગ્રંથ બહાર પાડનારે)
છપાવ્યાં છે.

જૈનો એક સમર્થ અને વગ ધરાવનારી કામ છે. એ વિષે કર્નલ જે-
મ્સટ્રોડે પોતાના રાજસ્થાનમાં લખ્યું છે. જૈનો કેળવણીના પણ હીમાયતી
છે. તેઓએ પાશ્ચાત્ય કેળવણીનો હિંદુસ્તાનમાં પ્રસાર થવા માટે તનમન ધ-
નથી ઘણો પ્રયત્ન કર્યો છે. મુબઇ શહેરના આલ્બર્ટસ્ટ્રીપ યુનીવર્સિટી લાઈ-
બ્રેરી અને ટાવર એક જૈન વ્યાપારીના ખર્ચથી કામાં થયેલાં છે. તેજ બા-
પારીએ કલકત્તા યુનીવર્સિટીને પણ દ્રવ્ય સંબંધી લાભ આપેલો છે. જીભ
એક શેઠીઆએ જૈન કોલેજ સ્થાપવા હમણાજ ચાર લાખ રૂપૈયા આપ્યા છે.
જુજરાતમાં શ્રી કેળવણીનો મુખ્ય આધાર જૈનોની ઉદારતા ઉપરજ છે. ઘણી
શાળાઓ, પુસ્તકાલયો અને સ્કોલરશીપો જૈનોએ સ્થાપી છે. જૈનોના ભવ્ય
દેવમંદિરોની બાંધણીને યુરોપના શિલ્પ શાસ્ત્રીઓએ પણ વખાણી છે. કા-
દીઆવાડમાં પાલીતાણા નજીક આવેલો શત્રુંગજ નામે ડુંગર જૈનોનું મોટામાં
મોટું પવિત્ર તીર્થ છે. તે ડુંગર ઉપર જૈનોએ પોતાના ખરચે આરસના દે-
રાંઓ બાંધેલાં છે. અને હાં વર્ષમાં ઘણીવાર હિંદુસ્થાનના સર્વ ભાગમાં
થી જૈન લોકો યાત્રાર્થે સંઘ લઈ લઈને જાય છે. પાંદર વરસ ઉપર
મુબરના ગવર્નર લોર્ડ રે એ તે ડુંગરની મુલાકાત લીધી હતી. જ્યાં તેને
એક માનપત્ર એનાયત કરવામાં આવ્યું હતું. સરકારના પ્રતિનિધિને જાહેર
માન જૈનો તરફથી મળ્યાનો તે પહેલોજ પ્રસંગ હતો. છેવટે જુ એટલુંજ

પન્યાસજી શ્રી ગંભીરવિજયજીએ લખેલ પત્ર.

૫૫

કઢીશ કે-જેનો કેવા મોટા વ્યાપારીઓ છે, દયાળુ છે, ખાનગી અને જાહેર સખાવત કરનારા છે તે વિશે લેઈ કર્મને કલકતાના જૈનોએ તેમને આપેલા માનપત્રના ઉત્તરમાં સારો ઇસારો કરેલો છે.

શ્રી ગોધરાના એક આવક ઉપર પન્યાસજી શ્રી ગંભીરવિજયજીએ લખેલ પત્ર.

ધર્મશાસ્ર પૂર્વક લખવાનું કે-તમે જે જે પ્રશ્નો લખ્યા છે તે એવા પ્રકારના કે તમને વ્યવહાર માર્ગ ઉપર બીજાકું શ્રદ્ધા નથી. એમ પ્રત્યક્ષ જણાઈ આવે છે. તીર્થંકરાદિકે જે વ્યવહાર માર્ગની ઉત્થાપના કરી નથી તે વ્યવહારને આધુનિક સમયના અવ્યવસ્તી રાતડીન અને કિયાના અનાદારવાળા બાળજીવો ઉત્થાપન કરવા લગ્યા છે તે જોઈ આ પચમકાળનો પ્રયોગપ્રભાવ હૃદયમાં ખેદ ઉત્પન્ન કરે છે.

તમે તમારા પ્રશ્નોના ઉત્તરો નિશ્ચયનરૂપે મને આપવાનું લખ્યું છે પરંતુ અમને એકત્રો નિશ્ચયનરૂપે માન્ય નથી. વ્યવહાર નિશ્ચય અને સાથે માન્ય છે. એકાંત એજ મિથ્યાત્વ છે. સ્વાદ્વર્તમાંજ સમ્યક્ત્વ રહેતું છે. તમારા પ્રશ્નોના ઉત્તરજ તમારી માગણી અનુસાર આપવા ઇચ્છા નથી પરંતુ તમારા પ્રશ્નમાંહેતા ખાસ કેટલાક શબ્દો જૈનશૈલીથી વિપરિત હોવાથી હિતશિક્ષા તરીકે કાંઈક લખ્યું છે.

૧ પહેલા પ્રશ્નમાં તમે લખ્યું છે કે—‘દ્રવ્યપૂજાથી તથા દ્રવ્ય ચારિત્રથી જીવે અનંત સંસાર કર્યો’ આ વચન કેટલું અર્થ વિપરિત છે તેનો વિચાર કરો. દ્રવ્યપૂજાને દ્રવ્યચારિત્રથી અનંત સંસાર થાય ભારે મહારાંસ મહાપરિમહાદિકથી તો પરિત સંસાર થતો હશે ? દ્રવ્યપૂજાને દ્રવ્યચારિત્રની વ્યાખ્યા લખાને કે કેવી દ્રવ્યપૂજાની દ્રવ્યચારિત્ર તત્ત્વ માનો છો કે જેથી અનંત સંસાર થાય છે. ?

તેજ પ્રશ્નમાં તમે લખો છો કે—‘આ જીવે કયા વિનિયમ પ્રકારે કરી પરંતુ કિયાનું’ જળ, પૂજનું’ જળને ચારિત્રનું જળ હાઈ’ પણ પામ્યો નહીં—’ આ વચન કયા પ્રકારના રાતડી લખ્યું છે ? કિયા અવધ્ય હોવાનું શાસ્ત્રકાર અનેક સ્થાને કહી ગયા છે છતાં તમને તેનું જળ કાંઈ પણ મળ્યું નહીં. તે તમે કેમ જાણ્યું ? આ ભવમાં મનુષ્યભવાદિ સામગ્રી તમને મળી છે ત

૫૬

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ.

બધું પાપ કાર્યનું કળ મળ્યું છે કે શેતું મળ્યું છે ? તે જરા વિસ્તારથી લખવું.

૨ દ્રવ્યક્રિયાને દ્રવ્યપૂર્ણ ભાવના કારણ થાય એમતો શાસ્ત્રસંમત છે. તે તમે સ્વીકારો છો. છતાં ન થઈ તેનું કારણ ન સમજવાથી પુછો છો તો તેનો ઉત્તર એટલોજ સમજવો કે-તમારી જેવા જે જીવોને દ્રવ્યક્રિયા કે દ્રવ્યપૂર્ણતાની શ્રદ્ધા નથી તેને ભાવનું કારણ ન થાય, જેને શ્રદ્ધા છે તે શ્રદ્ધાપૂર્વક કરે છે તેને ભાવનું કારણ થાય છે.

૩ ભાવ પૂર્ણવાળાને દ્રવ્યપૂર્ણનો અધિકાર તેની હદ પ્રમાણે છે.

૪ જૈનમતને જે માને છે તે મિથ્યાત્વી હોયજ નહીં.

૫ મિથ્યાત્વી સંસારની કરણી કરે, આરંભ પરિગ્રહાદિકમાં નિમગ્ન રહે.

૬ ગુણસ્થાનક પ્રમાણે ક્રિયા કરવી—એવો નિર્ણય કર્યો અગાઉ ગુણસ્થાનકની ખબર કંઈ રીતે પડી શકે ? તે જણાવો. વ્યવહાર દૃષ્ટિ તો તમારે માન્ય નથી તે ધ્યાનમાં રાખીને ખુલાસો લખજો.

૭ દીવાળી કલ્પમાં ભગવંતે કલ્યાણની વાત જે લખી છે તેનો તાત્પર્ય તમે એવો કાઢ્યો છે કે-“ભગવંતની જન્મરાશી ઉપર ભસ્મગ્રહ એસવાથી ભગવંતના નિર્વાણથી ૨૫૦૦ વર્ષ સુધી પાખંડીઓ, લીંગીઓ, વેશવિડંબકો થશે, ” આરે ભગવંતના નિર્વાણ પછી ભદ્રાહુ સ્વામી, સ્થૂળભદ્રજી, વૈસ્વભી, હરિભદ્રસૂરી, હેમચંદ્રાચાર્ય, હીરવિજયસૂરિ, વિગેરે પુરૂષો થઈ ગયા તેને તમે કેવા માનો છો ? તેમના વખતમાં જૈનધર્મની ઉત્તતી થયેલી માનો છો કે નહીં ? તમારે હરેક પ્રકારે આધુનિક મુનિઓને ઉપર જણાવેલા પાસંથ્યાદિકની પંકિતમાં મુકવા છે પણ ભગવંતના કથનનો તાત્પર્યનો એવો છે કે ભસ્મગ્રહના પ્રભાવથી અનેક જીવ વાણીના ઉત્થાપક જુદે જુદે સ્વરૂપે થશે. પરંતુ ઉત્તમ પુરૂષો કેાઈ થશેજ નહીં અને શાશનની ઉત્તતિ થશેજ નહીં, આવકંધર્મ કે સાધુધર્મ વિચ્છેદ પામશે એવો નથી. ભગવંતના નિર્વાણ પછી ૨૩ ઉદય થવાના છે, તેમાં પ્રથમના ૨૫૦૦ વર્ષમાં કેટલા ઉદયને કેટલા યુગ પ્રધાન થશે તે જરા વાંચી વિચારી જોજો. એકાંત માર્ગમાં પડી શ્રદ્ધાથી ભૂંટ થશે તો તમારા આત્માને પારાવાર હાની થશે. અને જિનવાણીના વિરાધક થશે.

તમે લખ્યું છે કે-“આજના સાધુઓ-જેવા કે પાસંથ્યાદિ છે તે વગર ગુણસ્થાનકવાળાને પોતાના ધ્યાનમાં આવે એવી ક્રિયા કરાવે છે. એટલે કે પહેલા ગુણસ્થાનકવાળાને પાંચમા ગુણસ્થાનકની ક્રિયા કરાવે છે.” આ

પન્યાસજી શ્રી ગંભીરવિજયજીએ લખેલ પત્ર. ૫૭

વાત તમને હસવા જેવી લાગે છે કે પરંતુ પાસંથ્યાદિક ક્રિયા કરાવે તેને માટે હસવું શું ? વળી ગુણસ્થાનક અનુસારેજ ક્રિયા કરાવવાનો સિદ્ધાંત તમે ક્યાંથી શોધી કાઢ્યો છે ? આ કાળમાં અતીંદ્રીય જ્ઞાનનો અભાવ હોવાથી ગુણસ્થાનકની ખબર કેમ પડે ? વળી પ્રથમના સમયમાં જે ક્રિયાઓ કરાવવામાં આવતી હતી તે ગુણસ્થાનકને અનુસારે જ કરાવવામાં આવતી હતી એમ કહી શકો છો ? પહેલું ગુણસ્થાનક કે પહેલી તથોગ્ય ક્રિયા ? આવકના વ્રત પહેલાં ગ્રહણ કરે કે પાંચમું ગુણઠાણું પહેલું દ્રવ્ય પછી ક-રે ? ચારિત્ર પહેલાં લેય કે છઠું સાતમું ગુણઠાણું પહેલાં દ્રવ્ય ? મહા પુરુષોએ પ્રમાણે ગુણઠાણું દ્રવ્ય પછીજ આવકના વ્રત કે ચારિત્ર આપતા હશે કે ગુણઠાણું પછી પણ દ્રવ્ય હશે ? આ આખત જરા દીર્ઘદષ્ટિથી વિચારીને પછી નિશ્ચયથી ગુણસ્થાનક દ્રવ્યના ખબર પડ્યા. વિના ક્રિયા કરાવનારને પાસંથ્યાતું હેપનામ આપજો.

૮ પાસંથ્યાદિકની ઓળખાણ શાસ્ત્રમાં સ્થાને સ્થાને આપી છે તેથી અત્ર લખવાની જરૂર નથી. અને તેમને વંદણ કરવી નહીં એ પણ શાસ્ત્રોક્ત વચન છે.

૯ પહેલા, ખીજ, ત્રીજ ગુણઠાણુંવાળાને શી કરણી કરવી ? એમ પુછોછો તો ખીજ ત્રીજ ગુણઠાણુંની સ્થિતિ તમે કેટલીક જાણો છો કે તેની કરણી જુદી પુછોછો ? તે લખજો.

૧૦ ‘પહેલા ગુણઠાણુંવાળાને પાંચમા ગુણઠાણુંની ક્રિયા કરાવે તેવા સાધુને ન માનવા’ એવું મહાનિશિથ સૂત્રમાં લખ્યાનું તમે જણાવો છો તો તે પાઠ લખશો. અને મહાનિશિથ સૂત્રનો અર્થ તથા રહસ્ય જાણતા હોતો અમારે કેટલુંક તેમાંથી પુછવાનું છે તે લખીએ ? કાઠ ગુરુગમથી શ્રવણ કરેલા હોય તો તે ગુરુ નામ ધિગેરે જણવશો.

૧૧ જે ક્રિયા આશ્રવની તેજ સંવરની અને જે સંવરની તેજ આશ્રવની એમ શાસ્ત્રમાં લખેલ હોવાથી ‘એવી ક્રિયા કઈ ?’ એમ પૂછો છો પણ તે વાક્યમાં તેવા પ્રશ્નોનેજ આવકાશ ક્યાં છે ? કેમકે જે આશ્રવની તે સંવરની-એ વાક્યમાં મર્તે ક્રિયાનો જમારેશ થાય છે. અને તેવા ફેરફારનું કારણ અવ્યવસ્થાનો ફેરફાર જ છે.

ઉપર લખેલી હકીકત બરાબર ધ્યાનમાં લેવી. તમારા પત્રનું લખાણ જોતાં તમારી શ્રદ્ધામાં વિપરિત ભાવનું વિષ ભળ્યાનું અનુમાન થાય છે તો તેની ઉઠી અસર ન થવા માટે તમે કાંઈ ગુણી મુનિરાજનો પ્રસંગ કરશો અને તમારા જેવી શ્રદ્ધા ખીજઓની કરાવતાં અટકશો કેમકે એથી ખીજ

૫૮

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

વિચાર બહિષ્કરણેનું આગ્રહિત થતાં વાર નથી લાગે. આ હિતશિક્ષા જરૂર ધ્યાનમાં લેશો.

દાંડી જૈન કન્ફરન્સ.

ફળાધીમાં મળેલી પહેલી જન કન્ફરન્સમાં કરેલા ઠરાવ અનુસાર બીજી કન્ફરન્સ શ્રી પાલીતાણામાં મળવી જોઈએ પરંતુ હાલમાં પાલીતાણા દરબાર સાથે ચાલતા અનુચિતપણાની તે વિચારમાં ફરફાર કરવાની આવશ્યકતા જણાય છે. આટલા ઉપરથી જૈન કન્ફરન્સના જનરલ સેક્રેટરી ગુલાબચંદ્ર દડા એ પ્રાચીનશીલ્પ સેક્રેટરીઓ ઉપર તથા બીજા ગ્રહસ્થો ઉપર પત્ર લખીને ખાસ ઉપયોગી સાત સલાહો પુછ્યા છે. તેમાં હુંકો સાર એટલો છે કે-આવતી કન્ફરન્સ કયાં મેળવવી ? કયારે મેળવવી ? પ્રમુખ કયા ગૃહસ્થને નીમવા ? ખચ કેમ ચલાવવો ? વિષયો શું શું ચરચવા ? અને આ બાબતોને કંતર આવ્યા બાદ બહુ મને નિર્ણય કરવો કે કેમ ? આ બાબતના કિસ્સો આગળ બાદ જે નિર્ણય થશે તે પ્રસિદ્ધિમાં આવ્યે ખખર પડશે પરંતુ આ સંબંધમાં જૈન બંધુઓને ખાસ જણાવવાનું એટલુંજ છે કે-આ વિષય કેટલો મહત્વનો છે તે વિચારવાની જરૂર છે. કેટલાક એક વખતના કરેલા પ્રયાસ એ કાર્ય સાધે છે અને કેટલાક એક વખતના કરેલા પ્રયાસ અનેક કાર્ય સધે છે. જૈન કન્ફરન્સ મેળવવાનો વર્ષમાં એકવાર કરેલો પ્રયાસ અનેક કાર્ય સિદ્ધ કરી શકે તેવો છે. તીર્થોના વહીવટોની સંભાળ તીર્થોની આશાતનાઓનું વર્જન, પુસ્તકોનો જીર્ણોદ્ધાર, વિદ્યાબ્યાસને ઉત્તેજન, અનાથ બાળકોનું રક્ષણ, નિરાશ્રિત જૈનોને આશ્રય, જૈનવર્ગના આજેવાનોમાં સંપત્તિ વૃદ્ધિ, આચાર વિચારની વિશુદ્ધિ, હાનીકારક પદ્ધતિ અને રીત રિવાજોનો ત્યાગ, દુરાચરણના પ્રવેશનો આકાવ, દેશ પ્રદેશોના ઐક્યતાવાળો સંબંધ, તેથી થતા પરસ્પરને અનેક પ્રકારના વ્યવહારિક અને સાંસારિક લાભ. અને ગુણોની વૃદ્ધિ-વિશેર અનેક બાબતો સંબંધ વિચારો ચરચવાથી આખા હિંદુસ્થાનમાં વસતા જૈનવર્ગ તે તે બાબતોમાં થોડો ઘણો પણ આવશ્યક લાભ આપી રીતે કન્ફરન્સ મળવાથી થઈ શકે તેવું છે.

એકવાર કન્ફરન્સ મળ્યા બાદ તેમાં ચરચામ્ને થયેલા ઠરાવોનો જો અમલ થાય અને તે બાબતનાં તેના સેક્રેટરી સાહેબો વારંવાર ચેરણા

બીજી જૈન કન્ફરન્સ.

૫૯

ને પ્રયત્ન કર્યો કરે તો તેથી પારાવાર લાભ ધર્મ શકવા સંભવ છે. આ બાબતનો અનુભવ એ ચાર વખત ઉપરા ઉપર કન્ફરન્સ મળવાથી સર્વત્ર થયા શિવાય રહે એમ નથી. પણ ખેડ એટલો છે કે-આ બાબતમાં પ્રયાસ કરનારા ખરા આગેવાનો નથી અને ખરા આગેવાનોને આ બાબતની લાગણી નથી. જેનથી કાર્ય થઈ શકે તેમ છે તેને કરવું નથી. અને કરવા ઇચ્છે છે તેની તેટલી શક્તિ નથી. તેથી જ્યાં સુધી શાસનના અધિકારી કે જે આગેવાનપણું ધરાવનારા અને તેને માટે ચોખ્ખાવાળા શેડીઆઓના હૃદયમાં પ્રવેશ કરી પ્રેરણા કરશે નહીં ત્યાં સુધી કાંઈ પણ થવા સંભવ નથી. કારણ કે જોધીની જેમ આગેવાન શેડીઆઓ પધારવા તરફી લઇ શકે નહીં અને વચન કિં દારિદ્રતા એ વાક્ય અનુસાર તાત્થી કે કાગળથી દિલ્લેજી કે દિલ્લિરી જાણવે તેમાં કાંઈ કાર્ય સિદ્ધિ થાય નહીં. માટે જ્યારે જૈનવર્ગનું હિત થવાનું હશે ત્યારે આગેવાન સાહેબોના લક્ષમાં ઉતરશે અને તેના પોતાના પારાવાર કામના જોખેમાંથી એ ચાર દિવસ માટે અવકાશ લઈ પધારવાની તરફી લેશે. એટલે અવસ્ય કાર્ય સિદ્ધિ થશે એમ અમારું માનવું છે.

આ બાબત જૈન વર્ગમાં સ્થળે સ્થળે અહરનિરા ચરચાવાની જરૂર છે. અને જેમ અને તેમ ઘણા સ્થળેથી કન્ફરન્સમાં આવીને જૈન બંધુઓ પોતાના હિતના વિચાર કરે એમ અને ઇચ્છીએ છીએ. કારણ કે ઘણા સ્થળેથી આગેવાનોના પધારવાથી જે કાર્ય થશે તેમાં મહત્વ વધારે આવશે એ નિઃશંકય વાત છે. આ બાબતમાં ઘણું વધારે બોલવાની જરૂર છે પણ તે યોગ્ય અવસરે બોલશું. હાલ માટેનું કહેવું બસ છે. કારણ કે સુચને ઇસારો બસ થાય છે.

વનારસ જૈન પાઠશાળા.

મુનિરાજ મહારાજશ્રી વૃદ્ધિચંદ્રગતા શિષ્ય મુનિરાજશ્રી ધર્મ વિજયજી બીજી છ મુનિઓ અને ૧૨ ગૃહસ્થ વિદ્યાર્થીઓને લઈને ખાસ સંસ્કૃત વ્યાકરણ, સાહિત્ય અને ન્યાય વિગેરેનો અભ્યાસ કરવા માટે વનારસ પહોંચી ગયા છે. ત્યાંથી ખબર મળ્યા પ્રમાણે ત્રણ શાસ્ત્રીઓ રાખ્યા છે અને વૈશાખ સુદિ ૧૦ થી અભ્યાસની શરૂઆત પણ કરવામાં આવી છે. રહેવાના મકાનની હજી પૂરી સગવડ થઈ નથી. શ્રાવકોનાં ઘર

૬૦

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

વિશેષ ન હોવાથી સાધુઓને આહાર પાણીમાં અગવડ પડે છે પરંતુ પ્રારબ્ધને ન સ્વલુ વિદ્યમયેન નીચે: એ કાવ્યતા ભાવાર્થ અનુસાર અનેક પ્રકારના કષ્ટો સહન કરીને પણ અભ્યાસમાં મગ્ન રહેવાની તેઓ સહેજ ની ધારણા છે.

મુનિરાજ શ્રી ધર્મવિજયજી, પાઠશાળાને ઊંચા પાયાપર લાવવાને તન-મનથી પ્રયાસ કરે છે. એમની ઇચ્છા સૌરા મહોત્સવ સાથે સૌને ખબર પડે તેવી રીતે પાઠશાળાનું સ્થાપન કરવાની છે અને વિદ્યાર્થીઓની સંખ્યા પણ વધારે દાખલ કરવાની છે. પરંતુ તેમનો રસોડા ખર્ચ તેમજ શાસ્ત્રીઓનો પગાર ખર્ચ નીભાવવા માટે હાલ છે તેટલું ફંડ પૂરતું નથી તેથી જૈનખંડુઓએ આવા ખર્ચેખરા જ્ઞાનવૃદ્ધિના કાર્યમાં તન મન ધનથી મદદ કરવાની આવશ્યકતા છે. આ સખંધમાં કોઇ પણ ગૃહસ્થને વધારે ખુલાસાની જરૂર હશે તો બનારસ સુતટોલા જૈનમંદિર પાસ ઠેકાણું કરીને મુનિરાજ શ્રી ધર્મવિજયજી ઉપર પત્ર લખવાથી અથવા બનારસ જૈન પાઠશાળા વ્યવસ્થાપક કમીટીના સેક્રેટરી માસ્તર રતનચંદ મુળચંદ અને પરી છોટાલાલ ત્રીકમદાસને વીરમગામ પત્ર લખવાથી સતોષકારક ખુલાસો મળી શકશે કારણ કે સદરહુ પાઠશાળાના ફંડની વ્યવસ્થા બહુ રીતસર કરવામાં આવી છે અને તેના નિયમો વિગેરે પ્રથમથી મુકરર કરીને છપાવવામાં આવેલા છે.

આવી રીતે હિ મત કરીને તેમજ વિહારાદિકનું કષ્ટ સહન કરીને દુર-દેશ પર્યંત જનારા કે ગયેલા મુનિરાજને બની શકે. તેટલી મકાન કે શાસ્ત્રીઓ વિગેરેની ધટિત પણ પૂરતી સગવડ કરી આપવાની શ્રીમંત જૈનખંડુઓની ખાસ દરજ્જા છે કે જેથી તેઓ લાંબી મુદત સુધી ત્યાં સ્થિર થિતે રહી શકે અને અભ્યાસમાં દરરોજ આગળ વધી શકે આ બાબતમાં છતી શક્તિએ ઉપેક્ષા કરવી તે જ્ઞાનાચાર અને વીર્યાચારના અતિચારમાં સમાવેશ થાય તેવી બાબત છે માટે તેઓ અતિચાર દોષ ન લાગે તેમ કરવું યોગ્ય છે.

બનારસમાં રહેલા મુનિરાજને અભ્યાસ કરવાના યથો પણ સિદ્ધહિમ વ્યાકરણ, કાવ્યાનુશાસન સ્પષ્ટાદમજરી અને સ્પષ્ટાદર નાકરાવતરિકા વિગેરે હરેલા છે. તે i ગુપ્ત મુનિ મહારાજઓની સલાહ અનુસાર યોગ્ય ફેરફાર કરવામાં આવશે. આ પ્રશ્ન ખર્ચેખરા પ્રશ્ન સતીય છે એટો નિઃસંદેહ વાત છે, આ બાબતમાં બીજા વિશેષ ખબર મળ્યેથી વિશેષ હકીકત જૈનખંડુઓને બાણવા માટે પ્રસિદ્ધ કરશે.

પ્રશ્નોત્તર.

૬૧

પ્રશ્નોત્તર.

“શ્રી રાંધણપુરવાળા શ્રાવક દેવચંદ કરશનજીના પ્રશ્નોના
મુનિરાજ શ્રી વલ્લભવિજયજીએ આપેલા ઉત્તરો.”

પ્રશ્ન ૧—દશ ભુવનપતિના દશ અને સાત નરક જુદી જુદી છતાં તેનો એકજ દડક ગણાય છે તેનો શો હેતુ ?

ઉત્તર—આમાં સ્વતંત્રતાની વિવક્ષાજ હેતુ બાળ્યે. એમ શ્રી રથેન પ્રશ્નમાં શ્રી રથેનસુરી મહારાજ લખે છે તે પાઠ—તથા ચતુર્વિંશતિદંડક મધ્યે ભુવનાધિપાનાં દંડક ડશકં પ્રોક્તમ પહેલાં વ્યંતરાદિકાનાં દંડક એકૈકઃ પ્રોક્તસ્તત્ર કિકારણ મિતિ પ્રશ્નોત્તરમત્ર સૂત્ર કૃતાંવિવક્ષૈવ પ્રમાણ મિતિ ॥

પ્રશ્ન ૨—દેવલોકમાં જે પુસ્તકો હોય છે તે કયા કયા શાસ્ત્રોનાં હોય છે.

ઉત્તર—તે અમુક નામના શાસ્ત્ર છે એવું કોઈ જગ્યાએ જોવામાં આવ્યું નથી એમ શ્રી રથેનસુરી મહારાજ ફરમાવે છે. તે પાઠ—દેવલોક પુસ્તકેષુ કિં લિપી કૃતમાસ્ત કિમભિધાનં તત્ શાસ્ત્રમિતિ પ્રશ્નસ્ય ઉત્તર.

દેવલોક પુસ્તકેષુ લિપીકરણં તત્રૈત્ય વ્યવહાર માશ્રિત્ય સંભવ્યતે તદભિધાનં તુ કુત્રાપિ દૃષ્ટં નાસ્તીતિ ॥

પ્રશ્ન ૩—સંસારદાવા સ્તુતિ અને સજાય અને ઠેકાણે, વળી નમોસ્તુ વર્દમાનાયને બદલે સ્ત્રીઓ પણ તેમાંની ત્રણ સ્તુતિ કહે છે એમ ક્ષેત્રની દરેક બાબતમાં કહેવાય છે તેનું શું કારણ ?

ઉત્તર—આ બાબત રથેનપ્રશ્નમાં આ પ્રમાણેનો લેખ છે. “ત્રૌદશના પ્રક્રિયણાની અંતમાં સજાય સંહિસાનું ? અને સજાય કંઈ ? એમ અદેશ મળીએ છીએ અને કહેવામાં તે નમસ્કાર, ઉવસગ્ગહરં અને સંસાર દાવા તથા દાહ નીરં સ્તુતિ આવે છે તે કેમ ? તેનો ઉત્તર—યાખી પરિક્રમણાની અંતમાં સ્વાધ્યાયમાં સ્તુતિ સ્તોત્રાદિ બાળ્યાનું આયસ્યક ચૂલ્હિના અભિપ્રાયે કરીને અને પગપરાએ કરીને કરીએ છીએ.” પાઠ આ પ્રમાણે છે.—

五

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

चतुर्दशी प्रतिक्रमण प्रांते सञ्ज्ञाय संदितायुं भगवन् सञ्ज्ञाय करुं इत्यादेश
मार्गणंक्रियते कथनेतु नमस्क ॥ उत्तरसंहर सोत्र संतार दातानल दाह
नीरं स्तुतिश्चेति तत्कथयिति प्र० पासक प्रतिक्रमण प्रांते स्वाध्याये स्तु-
ति स्तोत्रादि पठन मा इत्क चूर्ध्वप्रायेण परंपरयाच विधीयते इति ॥

એટલે એ ભા.૧ કે તે દિલ્લે સાધ્યાપને ડેકાણે સ્તુતિ સ્તોત્રાદિક ભણવાં અને ઉવસગહરં તથા સંસાર દાવા નત્ર દાહ નીરં એ સ્તોત્ર તથા સ્તુતિ છે માટે એમાં કોપધયુ પ્રકારનો વિરોધ નથી. સ્ત્રીઓને ભણવાનું કારણ આગલા પ્રકાશનથી સમજ લેવું.

પ્રશ્ન ૪—“મુચ્છાભો અણુસક્રિ” એ શબ્દનો શો અર્થ સમજવો?

ઉત્તર—શ્રી જયચંદ્રમુરિ વિરજિત પ્રતિકમણ ગર્ભ હેતુમાં
આ પ્રમાણે લેખ છે—

“વાંદણા પછી ઇચ્છામો અણુસાકું” નેવાથી એનો અર્થ એ થાય છે કે-ઇચ્છામો-અમે ઇચ્છીએ છીએ, અભિલાષા કરીએ છીએ-શાની ? તો કે-અણુસાકું-ગુરૂની આત્માની-શા આત્મા ? તો કે પ્રતિકમણુ કરવું એ આત્મા. તે આત્મા હમોએ કરી. કૃત્રી રીતે ? કે પોતાની અભિલાષા પૂર્વક પરંતુ રાજ વેઠ વિગેરે ન્યાયે કરીને નહીં. એટલે એ ભાવ જે અણુસાકું નામ પ્રતિકમણુ કરવું એવી જે ગુરૂની આત્મા, તેને ઇચ્છામો કહેલાં પોતાની અભિલાષા પૂર્વક હમોએ કરી. આ અર્થનો સંભવ એ માટે થાય છે કે ઇચ્છામો અણુસાકું આ પાઠ ભણ્યા પછી શ્રી ગુરૂ મહારાજનો કોઇ આદેશ સાંભળવામાં આવતો નથી. વળી ધીને ડોકાણે આમ નેવામાં પણ આવે છે. જેમ કે સમ્યક્ત્વ સામાગિકાદિ આરોપવામાં અથવા અંગાદિના ઉદ્દેશાદિમાં સમાપ્તિ સ્વયંક ઇચ્છામો અણુસાકું કહેવામાં આવે છે. તેમ પ્રતિકમણુની સમાપ્તિ સ્વયંક એ (ઇચ્છામો અણુસાકું) શબ્દ જાણવો ત્યાં પ્રતિકમણુની સમાપ્તિ થયેલી હોવાથી અત્યંત ખુશી થયા થકા વર્દમાન સ્વરવડે વર્દમાન અક્ષરવાળી તેમોમ્તુ વર્દમાનાય ઇત્યાદિ ત્રણ સ્તુતિ શ્રી ગુરૂ મહારાજની એક સ્તુતિ ભણ્યા પછી તેમજ પાખી પઠિકમણુમાં શ્રી ગુરૂમહારાજનું તેમજ પવંચું બહુ માન સચેવવા નિમિત્તે ત્રણે સ્તુતિ કહ્યાં બાદ સર્વે સાધુ તથા શ્રાવક એક સાથે બળે.

“આળ સ્ત્રી, મંદ અને મૂર્ખ એવા ચારિત્રાભિલાષીઓના અનુગ્રહને

પ્રશ્નોત્તર.

૬૩

માટે સર્વેન પુરુષોએ સિદ્ધાંત પ્રાકૃતમાં કર્યા છે." ઇત્યાદિ કથનવડે સ્ત્રીઓને સંસ્કૃતમાં અધિકાર ન સૂચવવાથી તથા નાટકોમાં પ્રાયઃ સ્ત્રીઓનાં વ્યવહાર પ્રાકૃત ભાષામાં જ નેતામાં આવવાથી સાધારીઓ અને શ્રાવિકોએ નમોર્હતિસિદ્ધાંત ઇત્યાદિ સૂત્ર ભણતી નથી. અને નમોસ્તુ વર્દમાનાય ઇત્યાદિ સ્થાનમાં સંસારદાતાની ત્રય સ્તુતિ ભણે છે અને રાષ્ટ્ર પડિકમણીમાં વિશાલ લોચન ને ડોકાણે પશુ એજ સંસારદાતાની ત્રય સ્તુતિ ભણે છે. પૂર્વોક્ત પાઠ આ પ્રમાણે છે;—

વંદનકાંતે ઇચ્છામો અણુસાદિ મિતિદર્શનાત્ એતદર્થશ્રાય મિચ્છા-
મોઽભિલાષામોઽનુશાંસિ ગુર્વાજ્ઞાં પ્રતિક્રમણં કાર્યં મિત્યેવં રૂપાં તાંચ વયં
કૃતવંતઃ સ્વાભિલાષપૂર્વકં નતુ રાજવદ્યેયા દિન્યાયેનેત્ય સંભાવના વિદ્યાનંચ
ઇચ્છામો અણુસાદિમિતિ મળનાનંતરં શ્રી ગુરુગામાદશસ્યા શ્રવણાત્ અન્યત્ર
ચાંચદ્વદશતે યથા સમ્યક્ત સામાયિકાદ્યારોપણે અંખાદ્યુદેશાદૌવા એવંચ
પ્રતિક્રમણ કરણં સંપૂર્ણ સમગ્રાણિ તત્સંપૂર્ણ ભવનાંચ સંપન્ન નિર્ભર પ્રમોદ
પ્રસરાદુલ્લા વર્દમાન સ્વરેણ વર્દમાનાક્ષરં શ્રી વર્દમાન સ્તુતિત્રય નમોસ્તુ
વર્દમાનાયેત્યાદિ રૂપં શ્રી ગુરુભિરેકસ્યાઃ સ્તુતેઃ પાશિક પ્રતિક્રમણેતુ
શ્રી ગુરુપર્વણેર્જિણેષ્વ બહુનાનસૂચનાર્ણિતિમૃગ્યપિ સ્તુતિષુ મળિતાસુ સતીષુ
સંસાધનઃ શ્રાદ્ધથ યુગ્મય પઠંતિ । વાલસ્ત્રીમંદપૂર્ણાંનાંનૃણાં ચારિત્ર
કાંક્ષિણા અનુગ્રહાર્થે સર્જિઃ સિદ્ધાંતઃ પ્રાકૃતઃ કૃતઃ ॥૧॥ ઇત્યાદ્યુક્તિભિઃ
સ્ત્રાણાં સંસ્કૃતેઽધિકારિત્વે સૂચનાત્કાટકાદિખપિપ્રાયઃ સ્થ્યાલાપાનાં
પ્રાકૃતાદિ ભાષયૈ દર્શનાત્ સાવચ્યઃ શ્રાવિકાશ્ર નમોર્હતિસિદ્ધાંતેત્યાદિ
સૂત્રં ન પઠંતિ નમોસ્તુ વર્દમાનાયેત્યાદિ સ્થાને સંસારદાતાનલેત્યાદિ રૂપે
સ્તુતિત્રયંચ પઠંતિ રાત્રિક પ્રતિક્રમણેતુ વિશાલલોચનદલમિત્યસ્ય સ્થાને॥

વળી શ્રી યશોવિજયજી મહાશય વિરચિત પ્રતિક્રમણ ગણે
હેતુ ડી અગ્રાય માં વણ એજ અર્થ છે જે પાઠ ત્રીયે પ્રમાણે;—

સેનદેવતા કાઠસગ્ગ ઇમ કરો, અવગ્રહ યાચનહેતાઃ ચતુઃ

૬૪

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

પંચ મંગલ કહી પુંજી સંડાલગ, મુહપત્તી વંદન હેત. ચતુ૦ ૮
 ઇચ્છામો અણુસાદિં કહી, મળેસ્તુતિત્રણ અર્પ ગંભીર; ચતુ૦
 આજ્ઞા કરણ નિવેદન વંદન, ગુરુ અનાદિશ શરીર. ચતુ૦ ૯
 દેવસિંઈ ગુરુદકથુતિ જવ કહે, પસ્કિયાઈ કહેતીન; ચતુ૦
 સાધુ શ્રાવક સહુ થુદકહે, મુજમ ઉચ્ચ સ્વરલીન. ચતુ૦ ૧૦
 ઢાલ ॥ શ્રાદ્ધી મુસાધ્વી તે કહે ઉચ્છાહા, સંસારદાવાનલતીનગાહા
 નસંસ્કૃત છે અધિકારતાસ, વેડ કહે એ કહી પૂર્વ ખાસ ॥

પળા પશુ પ્રતિક્રમણ ગર્ભ હેતુમાં લખે છે કે—

તુચ્છાગારવ બહુલા, ચલેદિયા દુઠ્ઠલા વિર્દિએ ॥

ઈઅઈસેસસયણા લૂતાવાડઅનોથાળં ॥

આ ગાથાની વ્યાખ્યામાં સ્ત્રીઓને તુચ્છ સ્વભાવવાળી, થોડી ઋદ્ધિમાં પશુ ધણે ગર્વ કરવાવાળી, અપણ ઇંદ્રિયોવાળી, અને થોડી ધીરજવાળા હોવાથી ઉઠાણ સૂત્ર, સમુઠાણ સૂત્ર, અશ્ણોવવાઇ, વશ્ણોવવાઇ ઇલાદિ અતિ-શ્વેવાળાં અધ્યયન તથા ભૂતાવાદનામ દષ્ટિવાદનો નિષેધ છે. આટલે સ્ત્રીઓને પૂર્વોના જ્ઞાનનો અધિકાર ન હોવાથી નમોર્હત્તિદ્વા—નમોસ્તુ વર્દમાનાય ઇલાદિ પાઠ પૂર્વગત હોવાના સંભવને લીધે સ્ત્રીઓ નથી ભણતી = દષ્ટિવાદેહિ બહવોવિદ્યાતિશયાઃ સર્વકામદાવર્ણ્યતે સ્ત્રીચસ્ત્રીસ્વભાવત્વાત્ તુચ્છાડ્ણ સત્વાડ્ણપાયમાપિક્ષ્ઢૌર્ગર્વબહુલા ધૃત્યાચિત્તાવદ્દેગેન દુર્બલતેન સાતિશયાનિ ઉચ્ચાન સમુચ્ચાન શ્રુતારુણ વરુણો પપાતાદીન્યધ્યયનાનિ ભૂતાવાદશ્ચ દષ્ટિવાદઃ સ્ત્રિણાંનાનુજાતાનિ ઇત્યદ્યુ ક્ષેઃ સ્ત્રીણાંપૂર્વાધ્યયનેડ્ણવિકારિત્વાન્ નમોર્હત્તિદ્વા૦ નમોસ્તુવર્દમાને ત્યાદીનાંચ પૂર્વગતત્વેન સંભાવ્યમાનત્વાન્ન પઠંતી ત્યાદિ.

પ્રશ્ન ૫—દાડમ વિગેરેના સરખતના કાળનો નીણુંય કેવી રીતે સમજવો?

ઉત્તર—એને માટે શાસ્ત્રમાં કેઈ નિણુંય જોવામાં આવ્યો નથી પણ સ્વર્ગવાસી સદૃશ મહારાજ શ્રી વિજયાનંદ સુરિ મહારાજના મુખક-

અરનોત્તર

૬૫

મળથી એમ સાંભળ્યું યાદ છે કે જ્યાં સુધી વર્ણુગંધ રસાદિ બદલે નહીં ત્યાં સુધી વાપરવામાં બાધ નથી. વળી શ્રી ધર્મ સંગ્રહમાં શ્રી માનવિ-
જયજી ઉપાધ્યાય લખે છે કે—ચામેલો લોટ મુદૂત પછે અચિત્ત થાય છે પરંતુ અચિત્ત થયા પછી તેનો બગાડ થવાનું કાલમાન શાસ્ત્રમાં જ્ઞેવામાં આવતું નથી તો પણ દ્રવ્યાદિના વીશેષે કરી વર્ણુદિ જ્યાં સુધી ન બદલે ત્યાં સુધી તે કલ્પે. ઇતિ ॥ પાઠ ॥

પળદિળમીસોલુદોઈત્યાદિ ચાલિતસ્તુ મુદૂર્તાદૂર્ધ્વમાચિત્તઃ તસ્યચા
ચિત્તી મૂતાનંતરંવિનશન કાલમાનંતુ શાસ્ત્રેન દરયતે પરંદ્રવ્યાદિ વિશેષણ
વર્ણાદિ વિપરિણામા, ભવનં યાવત્કલ્પત ઇતિ ।

પ્રશ્ન ૬—જીવદયા ખાતાનું જે દ્રવ્ય હોય તે મનુષ્યને આપવામાં કામ આવે કે નહીં?

ઉત્તર—ન અપાય. કેમકે જીવદયા ખાતાનું જે દ્રવ્ય હોય તે અભય દાનમાં ગણાય છે. અને મનુષ્ય સ્વધર્મી હોય તો તે સુખાત્રમાં ગણાય છે માટે અભયદાન ખાતાનું દ્રવ્ય જીવદયા શિવાય બીજા કોઇ પણ કામમાં ન વપરાય એમ જાણીએ છીએ. વળી શ્રી ધર્મ સંગ્રહમાં લખે છે કે—“અમા-
રિદ્વંચ તુ દેવમોગોપિ નાયાતિ” અર્થાત્ અમારી દ્રવ્ય દેવના ઉપયોગમાં પણ નથી આવતું આથી સમજવું જોઇએ કે જ્યારે સર્વોત્તમ ક્ષેત્રદેવ તેના ઉપયોગમાં પણ નથી આવતું તો પછી બીજા કોઇ ઉપયોગમાં તો આવેજ કેમ! માટે અમારે દ્રવ્યને અમારિના કામમાંજ વાપરવું યોગ્ય છે.

પ્રશ્ન ૭—પોસહમાં શ્રાવકને આભરણ પહેરાય કે નહીં?

ઉત્તર—ઉત્સર્ગ માર્ગે કરીને જો સર્વથા પોષધ અંગીકાર કરે તો મુ-
ખ્ય વૃત્તિએ આભરણ ઉતારીનેજ કરવો જોઇએ. પરંતુ જો દેશ થકી અ-
ભણ કરે તો આભરણ પહેરવામાં કાંઇ બાધ નથી.

આવી મતકબલનો પાઠ શ્રી રથેન પ્રશ્નમાં છે તે નીચે પ્રમાણે.

उम्मुक्क भूसणंगो इत्थाद्यसरानुसारेण पौषध मध्ये श्राद्धानामाभ-
रणमोचनमुक्तमस्ति सांप्रतंतुते परिदधति तत्कयमिति प्र० उत्सर्ग मार्गेण
यदि सर्वतः पौषध प्रतिपद्यते तदातन्मोचनमेवयुक्तं विभूषा लोभादिनिमि-
त्तत्वेन सामायिके तयोरपिनिषिद्धत्वात् यदिदेशतः करोति तदातत्परिधा-
ममपि भवतीति ॥

પ્રશ્ન ૭—જોગ વહેવાની શાસ્ત્રધારે શી રીત છે તે જણાવવા કૃપા કરશો.

ઉત્તર—જો શાસ્ત્રના જોગ વહે તે શાસ્ત્ર જ્યાં સુધી પુરું ન થાય ત્યાં

૬૬

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

સુધી તેનાજ જોગ વહેવા જોઇએ પરંતુ શાસ્ત્ર ભણવું કોરાણે મુકી ફક્ત આંખેલનિવિ વગેરે તપસ્યા માત્ર કરી જોગને સાધક ગણવા એ જૈનશાસ્ત્રનો આશય નથી. આ પ્રમાણે શ્રીગુરુ માહારાજજી સાહેબની પાસે સાંભળ્યું યાદ છે. વળી શ્રી મુખ્યોપાધ્યાયનામા શ્રી કલ્પસૂત્રની ટીકામાં શ્રી વીનય વિનયોપાધ્યાયજી લખે છે કે—

પીતા, પુત્ર, મા દીકરી, રાજ વજર, શેઠ અને મુનીમ, વિગેરેએ સાથે દીક્ષા ગ્રહણ કરી હોય તો તેની ઉપસ્થાપના—છેલ્લોપસ્થાપનીય ચારીત્ર (વડી દીક્ષા) આ પ્રમાણે થાય. જે પીતા આદિક અને પુત્રાદિક એક સાથેજ છજીણીયા અધ્યયનના યોગોદ્ઘતાદિકે કરી યોગ્યતાને પામ્યા હોય તો અનુક્રમે કરીનેજ તેની ઉપસ્થાપના કરવી. જે યેડીક આંતરે હોય તો કેટલોક વીલ્લંબ કરીને પણ પીતા આદિકોની પ્રથમ ઉપસ્થાપના કરવી. જે એમ કરવામાં ન આવે તો પુત્રાદિકને મોહોટા કરવાથી પીતા વીગેરેને અપ્રીતી થઇ જાય. તથા પુત્રાદિ બુદ્ધિવાળા હોય અને જીજ્ઞ બુદ્ધિ રહિત હોય તેથી આંતર ધણું હોયતો પીતા વિગેરેને સમજાવવા કે હે મહાભાગ ! બુદ્ધિવાળો પણ તારો પુત્ર જીજ્ઞ ધણાઓથી નહાનો થશે તારા પુત્રના મોટા થવાથી તારીજ મોટાઇ છે. એ રીતે સમજાવ્યો થશે જે તે માની લેતો પુત્રાદિકને પ્રથમ વડી દીક્ષા આપવી, અન્યથા નહીં—પાઠ આ પ્રમાણે છે.—

अथ पिता पुत्र माता दृाहृति राजामात्य श्रेष्ठि वणिकपुत्रादीनांसाद्धं गृहीत दीक्षाणां उपस्थापने को विधिरुच्यते यदिपित्रादयः पुत्रादयश्च समकमेव षट्जीवनिकायाध्ययन योगोद्ग्रहनादिभिर्योग्यता प्राप्तस्तदा अनुक्रमेणैवोपस्थापना अथस्तोकमंतरं तदाकियाद्वलंबनाप पित्रादीनामेव प्रथममुपस्थापना अन्यथा पुत्रादीनां वृद्धत्वेन पित्रादीनामप्रतिःस्यात् तथा पुत्रादीनां सप्रज्ञत्वेन अन्येषां निप्रज्ञत्वेन महदंतरं तदा सपित्रादिरिव प्रतिबोध्यः भो महाभाग ! सप्रज्ञोपि तव पुत्र अन्येभ्यो बहुभ्यो लघुर्भ विष्यति तव पुत्रज्येष्ठेत्वैवगौरवं एवं प्रज्ञापितः सयदि अनुमन्येत तदा पुत्रादिः प्रथम उपस्थापनीयः नान्यथाइति ॥

પૂર્વોક્ત પાઠથી વિચારવું યોગ્ય છે કે જે શાસ્ત્ર ભણવાની જરૂર ન હોય અને ફક્ત આંખેલ નિવિ પ્રમુખ તપસ્યાનીજ જરૂર હોય તો શાસ્ત્ર કાર આટલો બધો પ્રપંચ શા માટે કરત? માટે મુખ્ય વાત તો એજ છે કે સૂત્રપાઠ ભણવો અને સાથેજ તેની તપસ્યા વગેરે શાસ્ત્ર વિહિત ક્રિયા શાસ્ત્રાનુસાર કરવી, પરંતુ શાસ્ત્ર ભણવાનું તો નામ નિશાનજ નહીં અને આવી તપસ્યાજ કરે જવું. આ આખતો પરમાર્થ તો જોઓ કરતા હશે તેજ ભણતા હશે. વળી પણ શ્રી ઉત્તરાર્ધચંદન સૂત્રમાં આ પ્રમાણે લેખ છે કે—

ધ્યાન વિષય.

૬૭

સૌમ્યવાદસ્યક્રોયોગસ્તેપ્યાહુર્યાવદોતિન ।

इदमध्ययनं तावदाचाम्लान्येव संतुभोः ॥ १ ॥

ભાવાર્થ—ઉત્તરાર્ધયન સુતના અસંખ્યાનામા અધ્યયનના જોગ વહેવા વાળો શિષ્ય ગુરુને પુછે છે કે આ અધ્યયનનો કેટલા દિવસનો યોગ છે ? ત્યારે ગુરુ કહે છે કે-હે શિષ્ય ! જ્યાં સુદ્ધી એ અધ્યયન ન આપડે ત્યાં સુધી આંગેલજ કરવાં એટલો એનો યોગ કાળ છે. આથી પણ એમજ સિદ્ધ થાય છે કે કેવળ આંગેલ નિરી કરવાથી યોગોદ્ધન સિદ્ધ નથી પરંતુ સાથે શાસ્ત્રના ભણવાથીજ સિદ્ધ છે.

ધ્યાન વિષય.

ધર્મ ધ્યાનાંતર્ગત.

અશરણ ભાવના.

માતા, પિતા, ભાઈ, બેન, પુત્ર, કલત્ર આદિ સગાં-વહાલાં વિદ્યમાન છતાં આધિ વ્યાધિથી સપડાએલા જીવને કાળ પકડી જાય છે, મતલબ કે-માતા પિતા વિદ્યમાન છતાં આયુષ્ય પુરું થાય એટલે કર્મના વશપણુ થકી જીવ પરગતિમાં આલ્યો જાય છે, કોઈ રાખી શકતું નથી. મૃત્યુરૂપ શત્રુના ભયથી કોઈ રક્ષણ કરી શકતું નથી. મરતી વખતે જીવને જે દુઃખ પડે છે. તે અત્યંત છે. તે દુઃખને સગાં વહાલાં વહેંચી લેવા સમર્થ નથી. વિચારો કે-દારકા જેવી નગરી, કૃષ્ણરામ સરખા વાસુદેવ, બળભદ્ર સરખા બળદેવ, અને શ્રીનેમનાથ તીર્થંકર સરખા તેમને માથે ગુરુ હતા તો પણ જ્યારે ક્ષી-પાપને દારીકાનો નાશ કર્યો ત્યારે કોઈથી કંઈ રખાયું નહીં અને આખી નગરીનો ક્ષય થઈ ગયો. કૃષ્ણ અને બળભદ્ર બંને ભાઈઓ માતાપિતાને ર-થમાં બેસાડી નગરી વચ્ચે થઈ નાસવા લાગ્યા. પણ નગરના દરવાંજાની બહાર વસુદેવ અને દેવકીને બંને ભાઈઓ કાઢી શક્યા નહીં, અહો કોતું શરણુ કરે ? અલખત કહેતું પડશે કે આ જગતમાં કોઈ શરણુ નથી. બંને ભાઈઓ વનમાં ચાલી નીકળ્યા. અંતે વનમાં જરાયુ કુમારના હાથથી કૃષ્ણતું મૃત્યુ થયું અને ત્રીજી નરકે ગયા. જે કૃષ્ણ મહારાજાએ ત્રણસોને સાઠ ચુદ્ધ કર્યો. તેજા પુરૂષોને પણ નરકમાં જતાં કોઈ રાખી શક્યું નહીં તો ખીજની શી વાત કરતી. સંભ્રમનામા આઠમે ચક્રવર્તિ કે જેની સેવામાં ચાલીશ હામર દેવતા હતા તો પણ સમુદ્રમાં ઝુડી મરણુ પામ્યો, કોઈ રાખી શક્યું નહીં. આયુષ્ય આની રહ્યું ત્યારે દેવતાઓ પણ નાર્થી ગયા. માટે આ સં-સારમાં કોઈ શરણુભૂત નથી. તો કોઈગટ પુત્ર સ્ત્રી ઉપર માયા મમતા રાખી હો એતન ! કેમ કર્મ બાંધી ભારે થાય છે. તું જે જે કર્મ બાંધે છે. તે તે

૬૮

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

અવશ્ય તારે ભોગવવાં પડશે. એમ મનમાં વિચાર. નાના પ્રકારના શાસ્ત્રના વિષયોને જાણનારા, અનેક પ્રકારના મંત્ર તત્ત્વોને જાણનારા તથા અનેક પ્રકારના રોગોની ચિકિત્સા જાણનારા એવા પુરૂષોની કુશળતા કાળની સામે જરા પણ ચાલી નહીં. અને કોઇની ચાલશે પણ નહીં. મહા શૂરવીર યોદ્ધા. ઓથી વીંટાએલા પુરૂષો પણ કાળના મુખમાં ખેંચાઇ જાય છે. અત્યંત દીલગીરીની વાત છે કે-આ જગતમાં પ્રાણીઓને કોઇનું પણ શરણ નથી. પૃથ્વીનું છત્ર તથા મેરુનો દંડ કસવાને સમર્થ પુરૂષો પણ આ જગતમાં અમર રહ્યા નહીં, કાળનો કોળીઓ થઇ ગયા.

પુત્ર, મિત્ર અને સ્ત્રીના સ્નેહરૂપ પિશાચને દૂર કરવા માટે હે જીવ! તું અશરણ ભાવનારુ મહમંત્રનું સ્મરણ કર. સંસારમાં કોઇ વસ્તુપર મૂઝા રાખી શકે નહીં. કારણ કે જન્મ જરા મરણ સદા પુટે લાગી રહ્યાં છે. તે કોઇને છોડતાં નથી. તો હે જીવ! તને કેમ છોડશે. માટે ધર્મ ધ્યાનમાં તત્પર થા. ધર્મ સામગ્રી પુનઃ પુનઃ મળવી દુર્લભ છે. મૃત્યુરૂપી બાજુ જીવરૂપ પંખીને અણધાર્યો પકડી લેશે તે વખતે ઘસતે હાથે ચાલ્યો જઇશ. માટે હે જીવ! તું ચેત ચેત. કશું છે કે—

હાહા.

- શરણ નહીં સંસારમાં, સમજો ભવિ મન શ્વાસ;
કાઠ વ્યાધના પાસમાં, પડતાં પ્રાણ વિનાશ. ૧
- વ્યાઘ્ર હરણને જ્યું ગ્રહે, ત્યું સહુ જીવને કાઠ;
પકડે નજરે જોવતાં, માંડી માયા જાઠ. ૨
- પેસે જો પાતાઠમાં, મૃત્યુ ભયથી કોઈ;
તો પળ રહે નહીં જીવતો, સમજ સમજ તું જોઈ. ૩
- શરણ એક સંસારમાં, જૈનધર્મ હિતકાર;
આરાધે ભવિ પ્રાણીયા, પામે ભવજઠ પાર. ૪

સંસાર ભાવના.

બુદ્ધિવાન તેમજ બુદ્ધિહીન, સુખી તેમજ દુઃખી, રૂપવાન તેમજ કુરૂપવાન, ગરીબને રાજા, યોગીને ભોગી, સ્વામીને સેવક, દેવતા, મનુષ્ય, તીર્થંક અને નારકી એમ અનેક પ્રકારના વેષ ધારણ કરીને કર્મવશવર્તા જીવ આ સંસારરૂપ અખાડમાં નાટક કરે છે, મહા આરામ, માંસ ભક્ષણ, મદિરાપાન, પરદારા ગમન અને દેવદ્રવ્ય ભક્ષણ કરીને જીવ નરકમાં જાય છે. ત્યાં નરકમાં અગ્નિથી બળવું, અંગ છેદન થવું વિગેરે મહા દુઃખ પ્રાપ્ત

ધ્યાન વિષય.

૬૬

થાય છે. છળ કપટ કરવાવડે જીવ તીર્થસ્થ ગતિમાં જાય છે. ત્યાં વાઘ, વર, બેંશ, જાંટ, હાથી, ઘેડા, ભૂંડ, સર્પ, મગર કુકડા વિગેરેનાં શરીર ધારણ કરે છે, અને તેમાં ક્ષુધા, તૃષ્ણ, તાડન, તર્જન, વધ, બધન ઇત્યાદિક દુઃખ સહન કરવાં પડે છે, તથા ખાદ્ય અખાદ્ય, વિવેક શત્યતા લજ્જા રહીતપણું, મા બેન દીકરી સાથે ગમન કરવામાં એક સમાનતા, તીર્થસ્થગતિમાં પ્રાપ્ત થાય છે. મનુષ્ય ગતિમાં પણ પરાધીનતા, માનભંગ, સેવકપણું, કંગાલ પણું વિગેરે દુઃખો ભેગવવાં પડે છે. વળી આ સંસારમાં ગર્ભના અધાર દુઃખ પુનઃ પુનઃ પ્રાપ્ત થયા કરે છે. બાલ્યાવસ્થા અજ્ઞાનપણામાં ગનાવવામાં આવે છે. એ બાલ્યાવસ્થામાં ધર્માધર્મની સમજ પડતી નથી, યુવાવસ્થામાં ધન કમાવાનું મહા દુઃખ છે, તથા વૃદ્ધાવસ્થામાં શરીરનું કપનું, પરવશ પણું, સુખમાંથી લાળ પડવી ઇત્યાદિ મહા દુઃખ ભોગવવાં પડે છે. એવો આ સંસાર છે. ત્યાં સુખની ભ્રાંતિ માત્ર જળણવી. તથા સમ્યક્ દર્શન અને વ્રત નિયમાદિ પાળવાથી જો જીવ દેવતા થાય છે તે પણ શોક, વિષાદ, મત્સર, ભય, અદેખાદિ, કામ પ્રમુખ અનેક પ્રકારના દુઃખમાં સ્થ આયુષ્ય ગાળે છે.

આ સંસારમાં સ્ત્રી મરીને માતા થાય છે. માતા મરીને સ્ત્રીપણે ઉત્પન્ન થાય છે; સ્ત્રી મરીને બેન થાય છે, બેન મરીને સ્ત્રીપણે ઉત્પન્ન થાય છે; પુત્ર મરીને પિતાપણે ઉત્પન્ન થાય છે; પિતા મરીને પુત્રપણે ઉત્પન્ન થાય છે, શત્રુ મરીને ભાષ પણે ઉત્પન્ન થાય છે. ભાષ મરીને શત્રુ થાય છે; એવો આ સંસાર અસાર છે. જીવ એક જાતિ મુકીને અપરજાતિ ગ્રહણ કરે છે. કહ્યું છે કે—

ગાથા

જાડમિગં મુંચંતો, અવર જાડ તહેવ ગિળ્હંતો;

મમઈ ચિરં અવિરામે, મમરોવ્વ જીવા મવારામે ॥૧॥

ભાવાર્થ—જીવ જો તે આ સંસારરૂપી બગીચાને વિષે ભ્રમરાની પેઠે વિસામા રહીત ઘણા કાળ સુધી ભ્રમે છે. તે શું કરતો છતો ભ્રમે છે? તે ખતાવે છે—

શ્લોક.—ઈહાનાદૌભેદઽનાદિ, જીવાઽનાદિસ્વકર્મતઃ

અવ્યવહારરાશૌસ્યાદ્ દુઃસહગ્રહદુઃખમાક્. ૧

અસંખ્યા હ્યત્રગોલાસ્યુ ગોલોઽસંખ્યાનિગોદકઃ

एकैकस्मिन्निगोदेस्यु रनंताजतवः स्थिराः ૨

अन्योन्यजंतुसंवास संमर्दोत्पीडिपीडितः

जीवोऽनंतान्भवानैकै द्रितएवात्रसंवेसव् ૩

૭૦

શ્રી વૈનધર્મ પ્રકાશ.

ઉત્પત્તિનાશૈસ્ત્રૈ વાકામનિર્જરયાચિરાત
 સક્ષિપેત્કાનિચિત્ કિંચિત્ કર્માણિકથમપ્યથ ૪
 ઇવંતેષુનિગોદેષુ સોઽનુભૂયમહાવ્યથાં
 આચાતિવ્યવહારાશ્ચ રાશૌદૈવવશાદિહ ૫
 અત્યંત સ્થાવરાઽપ્યત્ર કથંચિત્કર્મલાઘવાત
 માનુષ્યમુત્તમંપ્રાપ્ય ભવેતત્રૈવ સિધ્યતિ, ૬
 પ્રાયણાન્યસ્તુસર્વોપિ સંસારે સ્વસ્વકર્મતઃ
 ચતુરસીતિલક્ષામુ જીવોન્નામ્યતિયોનિષુ ૭
 ઇત્યાદિ શ્રી વાસુપૂજ્ય ચરિત્રે.

ભાવાર્થ—આ અનાદિ સંસારમાં અનાદિ કાળથી જીવ સ્વકર્મ થકી અત્યંત દુઃખ ભોગવતો હતો અવ્યવહારરાશિ નિગોદમાં હોય છે. તે અવ્યવહાર રાશિ નિગોદમાં અસંખ્યતા ગોળા છે. અસંખ્ય નિગોદે કરી એક ગોળા થાય છે. એકેક નિગોદમાં અનંતા જીવ હોય છે. અનંતા ભવ સુધી અવ્યવહાર રાશિ નિગોદમાં જીવ વસે છે. અને ત્યાં અનંત જન્મ મરણ કરે છે. જરા પણ વિશ્રાંતિ નથી. વાંચક વર્ગે યાદ રાખવું કે—આ પ્રમાણે બોલીએ છીએ તે પણ એક વખતે તે નિગોદનાં દુઃખ ભોગવતા હતા. અકામ નિર્જરાના યોગે ત્યાંથી જીવ વ્યવહાર રાશિમાં આવે છે, ત્યાંથી અત્યંત બેરેદિ આદિ જાતિ પામતો હતો મનુષ્યપણું પામે છે. ચોરાશીલાખ જીવાયોનિમાં સ્વસ્વ કર્માનુસારે જીવ ભટકે છે. આ સંસારરૂપી બગીચાને વિષે જીવ એક જાતિનો લાગ કરી બીજી જાતિ ગ્રહણ કરતો હતો ભમે છે. મનુષ્ય જાતિ ત્યાગ કરી દેવજાતિ ગ્રહણ કરે છે, દેવજાતિ લાગ કરી તીર્થંચજાતિ ગ્રહણ કરે છે. એ પ્રમાણે ભમે છે. ભમરો જેમ માલતી વૃક્ષનો લાગ કરી કમળને ગ્રહણ કરે છે, વળી કમળનો લાગ કરી અન્ય વૃક્ષને ગ્રહણ કરે છે. તેમ જીવ પણ આ સંસારરૂપ બગીચામાં ભમરાની પેઠે મોહમાયામાં ફસાયો હતો સુખની ભ્રાંતિથી પરિભ્રમણ કરી અધેર દુઃખને પામે છે.—આ જીવ કોઇ વખત ચંડાળપણે ઉત્પન્ન થયો, અને કોઇ વખત શાક ભાજીમાં પણ ઉત્પન્ન થયો. તો તું ફોગટ નહું કુળવાન છું અને આ નીચ હલકી જાતિનો છે; મારું કુળ ઉત્તમ છે અને એનું કુળ અધમ છે. એવો ફોગટ કેમ અહંકાર કરે છે. સંસારમાં ચેતન અનાદિ કાળથી પરિભ્રમણ કરે છે, તેનું કારણ કેમ છે કેમ વશ પડ્યો જીવ રંકે જેવો બન્યો છે. આ ચેતન સર્વ પુદ્ગલ પરમાણુને ભોગવી ચુક્યો છે. લોકાંશનો એક

વર્તમાન સમાચાર.

૭૧

પણ એવો પ્રદેશ નથી કે જે હે ચેતન ! તારા ફરશ્યા વિના રહ્યા હોય. એ-
મ અનંત પુદ્ગલ પરાવર્તન કાળ તું ભર્યો. તો પણ હે ચેતન ! તને સં-
સારનો ભય લાગતો નથી. આ સંસારમાં કોઈ પણ સુખી નથી જેણે આ
અથિર સંસારનો ત્યાગ કર્યો તેજ ખરેખર સુખી છે.

અપૂર્ણ.

મુનિ. બુદ્ધિસાગર.

વર્તમાન સમાચાર.

“ જૈન ”

આ નામતું સપ્તાહીક ન્યુસ્પેપર તા. ૧૨ મી એપ્રિલથી અમદાવાદ
ખાતે પ્રસિદ્ધ થવા લાગ્યું છે. પ્રસિદ્ધ કર્તા ભગુભાઈ ફતેચંદ કારભારી
સારા લેખક છે. લેખ પણ ઉપયોગી અને જાણવા લાયક દાખલ થાય છે.
પ્રારંભમાંજ સારા ન્યુસ્પેપરોની પંક્તિમાં ગણાવા લાગ્યું છે. નકલો પણ ઠીક
ખપે છે. જૈનવર્ગમાં આવા સપ્તાહીકની ખાસ જરૂર હતી તે ખોટા આ
ન્યુસ્પેપરથી કેટલેક અંશે પૂરી પડી છે. એટલુંજ નહીં પણ આ પ્રસિદ્ધકર્તા
સતત ઉદ્યોગી હોવાથી ખીન્ન ન્યુસ્પેપરોની જેમ અટકી પડે તેવો કિંચિત્
પણ સંભવ નથી. અમે એના વિશેષ ઉદ્ય ઇચ્છીએ છીએ અને શુદ્ધ અ-
તઃકરણથી જૈનવર્ગની ખરી સેવા બખાળ્યા કરવાની તેના પ્રયોજકને ખાસ
બલામણુ કરીએ છીએ તેમજ જૈનવર્ગે આહુક થઇને મદદ આપવાની પણ
ખાસ આવશ્યકતા જણાવીએ છીએ.

“શ્રી દરાપુરામાં દીક્ષા મહોત્સવ.”

વૈશાક વદિ ૭ મે શ્રી દરાપુરામાં મુનિરાજ શ્રી વીરવિજયજીની
પાસે શ્રી ઝંજોરના શ્રાવક શેઠ હરચંદ ઇન્દિરદાસે દીક્ષા લીધી છે.
વૈરાગ્ય સારો છે. ઉંમર વર્ષ ૪૦ ની છે. મહોત્સવ શ્રેષ્ઠ થયો છે. નામ મુનિ
કેશરવિજયજી રાખવામાં આવ્યું છે.

“ શ્રી ગોધામાં મહોત્સવ.”

શ્રી ગોધામાં વરશીતપના પારણાના પ્રસંગ ઉપર શ્રાવીકાઓએ મળીને
સારો મહોત્સવ કર્યો છે. દેરાસરની અંદર ખાસ મંડપ બંધાવીને તેમાં
સર્વાર્થસિદ્ધ વિમાનની રચના કરી હતી. અંદરનું સિદ્ધાયતન બહુ રમણિક
બનાવ્યું હતું. ખર્ચ પરિમિત કરવાનો હોવાથી વિશેષ ગોઠવણ થઈ શકી ન-
હોતી પરંતુ દેખાવ બહુ રમણિક બનાવ્યો હતો. મહોત્સવની શરૂઆત વૈશાખ
શુદ્ધ ૧૨ શે કરીને અઢાધ મહોત્સવ કરવામાં આવ્યો હતો. સમુદાય
નાનો છતાં ઉત્સાહ સારો હોવાથી આઠે દિવસ સ્વામી વચ્છળ થયા હતા.

૭૨

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

“ શ્રી વીરમગામમાં દીક્ષા મહોચ્છવ. ”

પંચાસણ સિદ્ધિ વિજયણની પાસે શ્રી વીરમગામમાં તા. ૭-૫-૧૯૦૩ વૈશાખ શુદ્ધ ૧૧ ના રોજ શ્રી મેસાણાવાળી બાઈ દિવાળીએ દીક્ષા ગ્રહણ કરી છે. તે પ્રસંગ ઉપર સંધ તરફથી ઘણા ઉત્સાહ સાથે અઠાઈ મહોત્સવ કરવામાં આવ્યો છે. બાઈ બાળવિધવા હોવાથી અભ્યાસ સારો કર્યો છે. દીક્ષા લેવાની ઇચ્છા બહુ વખતથી હતી તે હાલ પાર પડી છે. નામ સાધ્વી ચંપાશ્રી રાખવામાં આવ્યું છે. અને સાધ્વીજી હેતશ્રીજીની શિષ્યા થયા છે.

“ શ્રી શત્રુંજય આશાતના કેસ. ”

પાલીતાણા દરબાર. તેના હજુરીઓ અને તેની પોલીસે સિદ્ધાચળજી ઉપર મોટી ટુંકે વિગેરેમાં જોડા પહેરીને ધરવા વડે જે આશાતના કરી છે અને જેના વડે જૈનવર્ગની લાગણી પારાવાર દુઃખાણી છે તે બાબતમાં શેઠ આણંદજી કલ્યાણજીના પ્રતિનિધિઓ તરફથી રીતસરના પગલાં ભરવામાં આવ્યા છે. મુબંધના અગેવાન ગૃહસ્થોની પૂરી મદદ છે. પ્રથમ તા. ૨૫ મી મેએ અને ત્યારબાદ તા. ૪ થી જીને શ્રી વઢવાણ કેમ્પમાં પોલીટીક્લ એજન્ટ એશણી સાહેબ પાસે રજુવાત થઈ છે. હજુ સાક્ષી પૂરાવ લેવાની શરૂઆત થઈ નથી. આપણો કેસ ઘણો મજબુત હોવાથી સમાધાનીની વાતો ચાલે છે પરંતુ આ વખત જે કરવું તે ઘણા પાકા પાયા ઉપર કરવાનું છે. અગેવાન શેઠીઆઓએ જે પ્રયાસ આદર્યો છે તેને સાડું પરિણામ લાવવા સુધી લંબાવવાની જરૂર છે. આવી મહાતીથની આશાતના કરવાની ખુદ્દિ જે થઈ છે તે જરૂર તેવું ખેદકારક પરિણામ તેના કરનારને બતાવ્યા શિવાય રહેશે નહીં.

“ શ્રી ભાવનગરમાં દીક્ષા મહોચ્છવ. ”

તળ ભાવનગરના રહીશ સુમારે ૧૩ વર્ષના એક છોકરાએ જેષ્ઠ શુદ્ધ ૧૩ શે પંચાસણ ગંભીરવિજયજી પાસે ચારિત્ર ગ્રહણ કર્યું છે. તેનું મૂળ નામ જગજીવન હતું, તેના મા બાપ ગુજરી ગયા છે. તેની મોટી મા હયાત છે, તેણે રાજ ખુશીયા રજા આપી છે. નામ મુનિ આણંદ વિજયજી રાખવામાં આવ્યું છે. સંધ તરફથી શુદ્ધ ૧૨ શે બહુ ઠાઠ માંઠથી વરધોડો ચડાવવામાં આવ્યો હતો. દીક્ષા લેનારનો ઉત્સાહ સારો છે અને ખુદ્દિ બહુ તીક્ષ્ણ છે. થોડા વખતમાં અભ્યાસ હીક કર્યો છે અને આગળ વધારે સારો અભ્યાસ કરી વિદ્વાન નીવડવા સંભવ છે.

“ શ્રી ભાવનગરમાં યોગોદ્ધન. ”

મુનિરાજશ્રી નેમવિજયજી વિગેરે પંચાસણ શ્રી ગંભીર વિજયજી પાસે શ્રી ભગવતજી વિગેરેના યોગોદ્ધન કરનાર છે. જેઠ વદિ ૩ ને પ્રવેશ કરવાનું મુહુર્ત છે. યોગવહેવામાં સાધું સાધ્વીની સંખ્યા સારી થવાનો સંભવ છે.

લાઈબ્રેરી खाते मळेली भेट.

નીચે જણાવેલા ગૃહસ્થો તરફથી રોકડ રકમ ભેટ દાખલ આવી છે. તે સ્વીકારીએ છીએ. તેની ખુફા ખરીદ કરીને તે તે ગૃહસ્થોના નામ સાથે લાઇબ્રેરીમાં મુકવામાં આવશે.

૨૫) દોશી લલુભાઈ છગનલાલ વીમા એજન્ડ	ભાવનગર.
૧૫) શા હરીલાલ જુડાભાઈ	શ્રી ધ્રોંગધરા
૧૪) શા મનસુખરામ અનોપચંદ	શ્રી અમદાવાદ
૧૦) શા ગોવીંદ દોપચંદ (કબાટ સાડ)	શ્રી ભાવનગર
૫) સંઘવી ઉમેદચંદ અમથાભાઈ	શ્રી વીરમગામ
૫) ઝવેરી માણિકચંદ ખેતશી	"
૨) શા તલકશી કરમચંદ	"
૫) શા સરૂપચંદ ન્યાલચંદ	તલેગામ ડાભાડા
૫) શા બલાખીદાસ સુળચંદ	શ્રી અમદાવાદ

નીચે જણાવેલા ગૃહસ્થો તરફથી પુસ્તકો ભેટ આપ્યા છે.

૧ શ્રી અમદાવાદ શા બાલાભાઈ છગનલાલ તરફથી.

- ૧ સજાયમાળા ભાગ ૩ જે કી. ૩.૧)~ ૧૪૬ સજાયોનો સંગ્રહ છે
- ૨ સજાય ભાગ ૨ જે (આવૃત્તિ ૪ થી કી. ૩.૧)~
- ૩ કપુર પ્રકર. સટીક. અર્થ યુક્ત. કી. ૩. ૦૧~
- ૪ પાંત્રીસ બોલનો થોકડો. શિખામણના બોલ સહીત. કી. ૩.૦).

૨ શ્રી સુખ. કુતેહચંદ કપુરચંદ લાલન તરફથી

- ૧ સહજ સમાધીની ખુક ૧૫ ચોગ્ય જીવોને ભેટ આપવા.
- ૨ આનંદધનજીની બહોતેરીમાંથી ત્રણપદ અર્થયુક્ત કી ૩૦)~

૩ શ્રી પોરબંદર. ભણશાળી લક્ષ્મીદાસ ઓધવજી તરફથી

- ૧ શ્રી પ્રજ્ઞ વ્યાકરણ સુત્ર રખા રહીત. લખેલ પ્રત પા. ૧૬૫

૪ માસ્તર કેશવલાલ ત્રિમચંદ શ્રી અમદાવાદવાળા તરફથી

- ૧ આવક પ્રજ્ઞાંતિ શ્રી ઉમાસ્વાતિવાચક કૃતનું ભાષાંતર આ ખુક શ્રી પ્રાંતિજવાળા શેક પોચાલાલ ડુંગરશી તરફથી
- છપાવીને બહાર પાડવામાં આવી છે. ગ્રંથ બહુ જ ઉપયોગી છે પરંતુ વિસ્તારવાળા અર્થની અપેક્ષા રહે તેવા પુર્વપક્ષ ઉત્તર પક્ષવટ કેટલીક હકીકત બહુ જ પુષ્ટ કરેલી છે. એડીટર કેશવલાલ વકીલે ભાષાંતર કરવામાં પ્રયાસ સારો કર્યો છે. કિંમત માત્ર એ આના રાખી છે. તે ખુબ સારે માર્ગે વાપરવા માટે લેવાની છે. હેતુ શ્રેષ્ઠ છે.

ઉપર પ્રમાણેની બુકો સ્વીકારીએ છીએ. શિવાય સભાસદો તરફથી કેટલીક બુકો નિગરે ભેટ આવેલ છે તેની વીગત તેમજ પહેલેથી આવતા અંકમાં આપવામાં આવશે.

જાહેર ખર્ચ.

[આંખના દરદીઓ માટે અમૂલ્ય તક]

(મુનિરાજ તથા સાધ્વી માટે મફત)

ચક્ષુરૂપી રત્નને જાળવવું એજ દુનીઆમાં મોટી દોલત છે. શરીરે સુખી તેજ ખરો સુખી કહેવાય છે, ને શરીરનો આધાર ચક્ષુ ઉપર છે. તેથી આગળ ઉપર ચસ્માની જરૂર ન પડે હંમેશાં આંખ સાફ રહે અને તેણ વધે તેને માટે “ શુદ્ધ સાચા મોતીનો સુરમો ” કાળો, સફેત, અથવા લાલ ત્રણે રંગનો પણ એક સરખા ગુણવાળો અમે બનાવેલો છે તે જોઈએ તેણે મંગાવવો. તેની કિંમત નંબર ૧ લાના તોલા ૧ ના ૩. ૪) અને નંબર બીજાના તોલા ૧ ના ૩. ૨) પોસ્ટ ખર્ચ જુદું પરદેશવાળાને વેલ્યુએબલથી મોકલશું. આ દવાથી ઘણા ફાયદા થાય છે. ઘણા માણસોને ફાયદા થયેલા છે તેના સર્ટીફિકેટો અમારી પાસે મોજુદ છે.

ત્રણે જાતનો સુરમો બનાવનાર તથા વેચનાર.

શ્રેઠ. ત્રીભોવનદાસ હઠીસંગ.

જામનગર—કાઠીયાવાડ.

લવાજમની પહેાંચ.

૧—૪ શા વેણીચંદ ગુલાબચંદ.

૧—૩ શા ડોરાભાઈ જોરાજી

૧—૯ શા સરપચંદ ઝવેરચંદ

૧—૬ શા મોતીચંદ નાનજી

૧—૪ શા નથુ માણેકચંદ

૧—૪ મેતા પ્રેમચંદ કરશનજી

૧—૪ શા મહાસુખભાઈ નથુભાઈ.

૦—૯ શા ગોવિંદજી ડોસા

૧—૪ શા લક્ષ્મીચંદ માણેકચંદ

૧—૪ શા દેશા લાલચંદ

૨—૧૦ ગાંધી વીરચંદ અમરસી

૨—૧૦ શા કપુરચંદ લાલભાઈ

૧—૬ દક્તરી છગનલાલ નાનચ

૧—૬ પારેખ લલુ રાયજી

૨—૧૦ શા વીરચંદ કૃશ્નાજી

૧—૪ શા મકનજી જોરાજી

૧—૬ શા વેલશીભાઈ હેમચંદ

૨—૧૦ શા દેવચંદ દલસુખ

૧—૪ શા વાલચંદ જોડીદાસ